NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: HEnderson 3912

Največji slovenski tednik v Združenih državah ameriških

The largest Slovenian Weekly in the United States of America

GLASILO KSKJ JEDNOTE

DELO — OFFICIAL ORGAN — IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota

je prva in najstarejša slovenska bratska podporna organizacija v Ameriki

Posluje že 38. leto

GESLO K. S. K. J. JE:
"Vse za vero, dom in narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918

Štev. 45 — No. 45 CLEVELAND, O., 8. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1932 LETO (VOLUME) XVIII.

VESTI IZ CLEVELANDA

Prireditev Jožefovcev v Collinwoodu.—V sredo zvečer, dne 23. novembra pred Zahvalnim dnevom bo imelo znano društvo sv. Jožefa, št. 169 svojo veliko plesno zabavo v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave. Naravno, da je vsem cenjenim udeležencem ter gostom najboljša postrežba zajamčena. Vsi dobro došli!

Prednaznanilo. — Vsled prošnje in vabila rojakov v Newburgu bo Jugoslovanski pasijonski klub dne 27. novembra zvečer v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti zopet vprizoril krasno igro "Mučeniška smrt sv. Neže." Vstopnice za to prireditev bodo v doglednem času na prodaj pri rojakinji Mrs. Josipini Stepic.

Smrtna kosa.—V Emergency bolnici je umrla dobro poznana rojakinja Mary Ausec, stara 50 let, doma od Čebra na Hrvatskem. Tu zapušča soproga, tri sinove, Johna, Ladislava, Charlesa, ter eno hčer, omoženo Caroline Stanton. Ranjka je bila članica društva Marije Magdalene, št. 162 KSKJ, društva sv. Ane, št. 4 SDZ; društva sv. Neže, št. 139 C. K. of Ohio; društva Srca Marije (staro); društva Jutranja zvezda, št. 137 JSKJ, in podružnice št. 25 Slovenske Ženske Zveze. — Umrla je po daljši bolezni v St. Luke's bolnici Mrs. Josephine Žitnik. Ranjka je bila stara 67 let, doma iz vasi Racine, pri Gorici. V Ameriki je bivala 33 let. Tu zapušča soproga Antona, sina Vincenta in dva brata: Andreja Rahotina v Clevelandu in Petra v Lorainu. — Umrla je znana rojakinja Jera Glavič, stara 73 let, ki je bivala v Ameriki nekako 40 let. Doma je bila iz vasi Višeje, fara Hinje. V Clevelandu zapušča soproga in enega sina. Ranjka je bila članica društva sv. Vida, št. 25 KSKJ. — Za srčno hibo je umrl poznani rojak Anton Opeka, star šele 43 let, znani prevaželec ali expressman. V Ameriki je bival 25 let. Ranjki je bil član društva Lunder-Adamič, št. 20 SSPZ in Woodmen of the World. Doma je bil iz vasi Selšček, fara Begunje pri Cerknici. Tu zapušča soprogo in dve hčeri, Ano in Sophie, in sestro poročeno Agnes Žagar. Naj v miru počivajo!

Tovarna Fisher Body začela zopet obratovati. — V Fisher Body, kjer je svoječasno delalo mnogo naših rojakov, so zadnje dni vzeli par sto nadaljnih delavcev na delo, in kot se poroča, jih bo v drugi polovici novembra dobilo še nekaj več dela. To je znamenje, da se zboljšuje avtomobilska industrija.

Manj telefonov.—Tekom letošnjega leta je bilo število telefonov v Clevelandu znižano za 31,142, in sicer vsled depresije med strankami. Lansko leto je padlo število telefonskih naročnikov za nekako 17,000. Novi telefonski seznam ima 108 strani manj kot lanski.

Pratike za leto 1933.—Knjigotržec Josip Grdina na 6121 St. Clair Ave., je dobil nove Blaznikove in Družinske pratike za leto 1933. Cena 20 centov s poštnino vred.

PRVI JUGOSLOVANSKI ZVOČNI FILM V AMERIKI

New York, N. Y.—Imel sem izredno priliko, da sem bil navzoč pri snimanju prvega jugoslovanskega zvočnega filma v Ameriki. Zelo prijazni uradniki nove filmske korporacije "Yugoslav Pictures Corporation" so me povabili, da prisostvujem pri delu njih tehničarjev in igralcev dne 1. novembra, ko je izvrševanje bilo ravno v polnem teku v Royal studiju, filmski izdelovalnici v New Jerseyju. Vtisi, katere sem dobil pri tem prisostvovanju, so le najboljši, to je, da lahko pričakujemo, da bo prvi njih izdelek drame "Ljubav in strast" vreden kot prvi jugoslovanski povestni zvočni film. Prepričan sem, da imajo delo v rokah strokovnjaki in da bodo tudi igralci, s katerimi sem se sestal in katere sem videl pri slikanju prvih prizorov iz drame, producirali nekaj dobrega in razveseljivega.

Moderni ameriški filmski studio je delavnica, v kateri se strojna optična in akustična tehnika kosa z vsemi prejšnjimi. Royal studio nikakor ne zaostaja po svoji opremi za filmiranje slik in glasov. Razstavljena so cela krdela žarometov in luči z najrazličnejšimi lečami ter svetlobnimi žarki. Do najpodrobnejše dimenzije uravnani fotografski aparati se usmerjajo na pozorišče in igralce. Nad pozornico, nevidno od fotografskih aparatov, pa sega tik nad igralce naprava z občutljivimi mikrofoni, ki glas označijo na film, kateri nato v svetlobnih rekordih pri kazanju zopet proizvaja glas. Že samo te naprave so zanimive dovolj, da si jih človek ogleda.

Nič manj interesantne niso scene. Slika za ječo je resnična kot bi bila naravna. Kar ni dosegel slikarski umetnik, nadomesti električar, ki je v moderni filmski industrij itudi umetnik. Druge scene so notranjščine. To že niso več kulise, temveč pravcate zgradbe, ki za nekatere prizore stanejo kar tisočake.

Skoro največ zanimanja pa morajo povzročiti tehnični delavci. Precej jih je in vsak ima odločeno svoje delo ter vse dela kakor v stroju. Električarji, fotografi, tehniki za akustiko, delavci pri signalih, itd. Vsi skupaj pa so pod kontrolo glavnega voditelja, ki je za to dramo g. Frank Melford. Ko on da znak za zvonec, vse utihne in vse je usmerjeno na igralca, ki igra kakor na odru, toda ne publiki, temveč neštetim aparatom in žarometom. Kritični voditelji ga nadzorujejo in gotovo ni lahko tako igranje. Napetost je vseskozi velika. Vse se kakor vživi v delo in ko je igralec končal svojo sceno, je gotovo bolj izmučen kakor pa gledališki igralec, kateremu pomaga že prisotnost publike.

Dramo "Ljubav in strast," zvočni film dolžine 2,800 metrov, igrajo sami Jugoslovani, v lepem korektnem domačem jeziku. Sestal sem se z večino njih in uverili so me, da bodo storili najboljše, kar se pač da storiti, ko vse uloge niso razpodeljene med profesijonalce. Kar je nedostatka v tem, pa bo gotovo povsem odpravljen že zaradi vodstva, ki jih uči in vodi. Njih prizadevanje in prve proizvode moramo torej samo pozdraviti. V tem je veliko požrtvovalnosti in dobre volje zlasti na strani igralnega osobja. Želimo jim torej najlepši uspeh in upamo, da čimprej vidimo prvi jugoslovanski zvočni film v Ameriki.

Marian Pfeiffer.

VOLITVE V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 7. novembra.—Ker je bil pred nedavnim nemški parlament razpuščen, so se včeraj vršile nove narodne volitve. To pot so bili Hitlerjevci ali narodni socialisti hudo prizadeti, ker so izgubili 39 svojih mandatov v parlamentu. Hitlerjevce se naziva tudi nemške fašiste.

Sedanji kancler von Papen ni z izidom zadovoljen, vender bo ostal še v večini s svojo stranko in to zaradi tega, ker je njegova stranka pridobila več novih glasov na Bavarskem.

Včerajšnjih volitev se je izmed 44,500,000 upravičenih volilcev udeležilo 35,500,000. Popularnih glasov so prejele stranke kakor sledi: Hitlerjevci 11,713,000; socialisti 7,234,000; komunisti 5,973,000; centristi 4,228,000; nacionalisti 2,925,000; Bavarci 1,080,000; populisti 660,000; krščanski socialisti 403,000; državna stranka 326,000; kmečka stranka 165,000; ekonomska stranka 111,000.

Hitlerjevci, socialisti in komunisti bodo imeli torej 70% svojih zastopnikov v prihodnjem parlamentu izmed celokupnega števila 580.

V Berlinu so zmagali komunisti, kajti izmed skupnega števila 1,000,000 glasov je ta stranka dobila 403,813 popularnih glasov, socialisti 252,418 in nacionalisti 229,313.

Tekom volitev so se vršili v raznih večjih mestih izgredi, vsled česar je morala policija poseči vmes; vendar ni bil pri tem nihče smrtno ranjen.

Slepec zopet spregledal

Seattle, Wash.,—Tu živeči 21 let stari dijak Don Donaldson je bil zadnjih 14 let popolnoma slep. In med tem časom se je dal že šestkrat operirati na očesih. Zadnja operacija se je špecialistom posrečila, kajti srečni dijak sedaj zopet dobro vidi. Mladi Donaldson je izgubil vid na obeh očesih, ko je bil star sedem let in sicer povodom neke eksplozije.

Danes se je Donaldson prvič udeležil šolske "football" igre, katere sploh še ni nikdar v svojem življenju videl. Bil je med igro tako navdušen in vesel, da njegovi tovarši mislili, da se mu je zmešalo.

Devet bank zopet odprlo svoja vrata

Boise, Idaho.—The First National banka iz tega mesta je začetkom novembra zopet začela poslovati; tako je zopet odprlo svoja vrata devet njenih podružnic v južnem delu te države in iztočnem Oregonu. Ta banka, ki je bila zaprta od 20. avgusta, ima nad $10,000,000 hranilnih vlog.

SMRTNA KOSA

Naš dopisnik v Pueblo, Colo., nam poroča, da je ondi dne 23. oktobra nanagloma, zadeta od srčne kapi, umrla 63-letna rojakinja Mrs. Mary Mesojedec, ena izmed najstarejših pijonirk tamkajšnje naselbine. Smrt jo je nepričakovano zadela, ko sta jo prišle obiskat njeni dve hčeri.

Pokojnica je bila v Pueblo, Colo., zelo poznana in priljubljena; po domače so jo nazivali "Slavonsko mamo." V našo zapadno slovensko metropolo je prišla pred 45 leti. Pokojnica je bila vdova, kajti pred 26 leti je umrl njen mož vsled poškodb pri delu v rudotopilnici. Zapušča tri hčere, Mrs. Mary Germ, soproga prvega podpredsednika KSKJ brata John Germa, Mrs. Kristino Zupančič, Mrs. Gabrijelo Trontel in enega sina Antona; eno sestro Mrs. Frančiško Germ, v starem kraju pa brata Janeza.

Rojena je bila v Kompoljah, fara Dobrepolje, po domače Lukčeva.

Bodi ji ohranjen blag spomin. Prizadetim naše globoko sožalje.

AMNESTIJA V ITALIJI

Rim, Italija. — Povodom 10-letnice obstanka fašizma, je ministrski predsednik Mussolini izdal ukaz za pomiloščenje številnih jetnikov; tozadevni ukaz je italijanski kralj z veseljem podpisal.

Amnestija se nanaša v prvi vrsti na vojaške begunce, živeče v inozemstvu. Računa se, da bo na podlagi te amnestije zadobilo zopet prostost nad 5,000 oseb. Vsem tako prizadetim se nudi štiri mesece časa, da se vrnejo v svojo domovino. V tem so tudi prizadete one osebe, katere je zadela kaka kazen glede neplačevanja davka; vendar morajo ti dolžniki plačati zaostali davek do 31. januarja, 1933. Nekaterim političnim jetnikom se je daljše kazni za nekaj znižalo. Zadnja amnestija se v obče ne nanaša na politične jetnike, ki bodo morali še ostati v konfinaciji, ali pa v ječah.

Drzni bančni roparji

Kane, Pa.—Dne 3. novembra so se pojavili pri blagajniku Standard National banke v Marienville, Pa., štirje maskirani banditje; stanovanje blagajnika se nahaja ravno nad banko. Lopovi so držali blagajnika in vso njegovo družino vso noč v strahu, nakar so se podali ob 7. uri k blagajni in odnesli $7,500. Blagajne namreč ni bilo mogoče prej odpreti, ker ima uro za regulacijo.

Pes, slab čuvaj

Will Cross, farmar v Munden, Kans., se je dne 31. oktobra podal s svojo družino po opravkih. Doma je pustil velikega ovčarskega psa, ki je navadno čuval ter pazil na kokoši. Ko se je farmarjeva družina vrnila iz mesta, je našla prazno stajo za kokoši in tudi zvestega? psa je manjkalo, ker so tudi njega odvedli tatovi.

Pristopajte h K. S. K. Jednoti!

RAZNE KRATKE VESTI

* Blizu mesta San Luis de la paz v Mehiki je več banditov napadlo oddelek federalnih čet; v tem spopadu je bilo ubitih 20 banditov, general Rivas je bil pa nevarno ranjen.

* V Sturgis, Mich., je dne 31. oktobra 45 l. žena farmerja Wm. Ochs v odsotnosti moža ustrelila dve svoji hčeri v starosti 7 in 15 let; zatem je pa zažgala hišo, ter tudi sebi končala življenje. Ta grozen čin je izvršila v hipni blaznosti.

* Pred kratkim se je vrnil v svoj rojstni kraj, v Istanbul, Turčija znani turški Metuzalem Zaro Agha, ki pravi, da je star 158 let in ki se je predlanskim mudil v Ameriki. Njegova 80-letna žena je bila povratka svojega Metuzalema tako vesela, da je vse pse bližnjih cest s kruhom pogostila.

* V Cantonu na Kitajskem so dne 31. oktobra obglavili tri dekleta in 22 mladeničev ker so med mladino širili komunizem.

* Od 1. do 3. novembra odkar je v Pennsylvaniji otvorjena letošnja lovska sezona je bilo 5 lovcev smrtno ponesrečenih (ustreljenih), 3 je pa tekom lova zadela srčna kap.

* Governer države Texas je sklical posebno zasedanje legislature, da bi se začasno prenehalo s produkcijo petroleja v iztočnem delu države.

* V Kubi se bo tekočo sezono produciralo samo 2,000,000 ton trsnega sladkorja; tozadevno je posegla vlada vmes da se s tem prepreči nadprodukcijo.

* Ameriške carinske oblasti so izdale ukaz, da se do preklica ne sme več uvažati iz Japonske tuna in salmon rib, tako tudi ne električnih žarnic ker japonsko blago kvari ceno ameriškemu blagu.

* Dne 3. novembra dopoldne so čutili v San Francisco, Cal., 15 sekund trajajoče potresne sunke, ki pa niso povzročili nobene škode.

* Za ameriškega poslanika Poljske je bil te dni imenovan F. L. Belin iz Pennsylvanije. Navedenec bo zavzel mesto bivšega poslanika J. N. Willysa iz Toledo, Ohio, znanega izdelovalca avtotomobilov, ki se je nedavno vrnil domov.

* Na podlagi najnovejše statistike se nahaja v Clevelandu, O. 73 različnih nemških cerkvenih občin, ozir. cerkva ter 531 nemških društev. Izmed cerkva je 10 katoliških, druge so luteranske.

* Po obrežju Long Islanda ter v New Yorku in New Jersey je dne 1. novembra, besnel hud orkan. V Jamaica in Rockaway zalivu je vihar porušil in vrgel v morje 20 stanovanjskih lesenih hiš.

* Brazilija je določila $1,000,000 v reklamne svrhe, da bi se brazilsko kavo uvedlo ter prodajalo na trgu Združenih držav.

* Dne 31. oktobra je umrl v Los Angeles, Cal., živeči Luis Dahl, bivši dvorni pianist ruskega carja Nikolaja.

Vabilo na gledališko vajo

Barberton, O.—Vaje za igro "Turški križ" se bodo vršile v sredo, dne 9. novembra ob sedmi uri zvečer v dvorani društva "Domovina." Igralci so prošeni, da so navzoči. — Režiserka.

OSKRBOVANJE REVNIH DRUŽIN V CLEVELANDU

Kakor po drugih večjih mestih, tako se tudi v Clevelandu število bednih družin vedno veča. Sedaj imajo razne mestne dobrodelne organizacije in zavodi 25,000 takih družin na svoji podpori, skupno število oseb, ki dobivajo od mesta podporo pa znaša 120,000.

Če bo depresija trajala še celo prihodnje leto, se bo za podporo teh revnih družin rabilo $18,000,000. Mestna oblast računa, da bo dobila na razpolago komaj polovico te svote, drugi denar si bo pa treba izposoditi od Rekonstrukcijske finančne korporacije, dalje ga dobiti od države, ali če bodo volilci dne 8. novembra odobrili 1-millski davek v ta namen.

Agencije Community funda dobivajo vsak dan nad 200 prošenj za podporo. Lansko leto je bilo v tem mestu samo 10,000 družin navezanih na javno podporo, pred dvema letoma 3,500 družin, pred tremi leti pa samo 700 družin.

Mesto Cleveland pomaga sedaj 1,000 materam (vdovam) z 4,000 nepreskrbljenimi otroci, dalje skrbi za 2,000 sirot, 2,700 bivših vojakov, 950 jetičnih oseb in 4,500 slepih, slaboumnih itd.

Dober strelec

Sobrat John J. Klun, član društva sv. Jožefa, št. 57 Brooklyn, N. Y., ima izboren pogled, pa tudi mirno roko pri streljanju. Navedenec je uslužben kot motorni voznik pri pošti v Brooklynu. Nameščenci brooklynske pošte imajo svoj strelski klub. Meseca oktobra je brat Klun v tekmi pri strelnih vajah tako dobro meril, da je dobil dve zlati kolajni za nagrado, eno kot za posameznike, eno pa v skupini. Čestitamo. Škoda, da tega brooklynskega prvaka v streljanju ni tukaj v Clevelandu; ta bi pokazal našim lovcem, kako se mora meriti na prstene golobe pri streljanju.

Nizka cena pšenice

Chicago, Ill. — Na tukajšnji žitni borzi se je dne 1. novembra kvotiralo za bušelj zimske pšenice samo 42 centov. Tako nizke cene se že zadnjih 300 let ne pomni. V Kansas City, Kans., se je označeni dan prodajalo zimsko pšenico po 57 centov bušelj. Ubogi farmarji!

Skočil z 103. nadstropja

New York, N. Y.—Neki nepoznanec je skočil 3. novembra iz zadnjega nadstropja Empire State nebotičnika, ki je najvišje nadstropje na svetu ter šteje 103 nadstropja. Čuvaj, ki se nahaja v tem nadstropju, je hotel samomorilca ustaviti, toda je bilo že prepozno.

* V Daly City, Calif., je dne 1. novembra čistil farmer John Dargi velik čeber in ga polnil z moštom. Pri tem je pa strmoglavil v čeber in utonil.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V visoki starosti 81 let je v Ljubljani umrla Helena Pompe, vdova po zasebnem uradniku. — V Ljubljani je umrl vpokojeni višji poštni kontrolor Jožef Gruden, rojen leta 1864 v Novi vasi (na Blokah), pri Rakeku. Pokojnik je bil svoječasno zvest sotrudnik "Vrteca" in "Angeljčka." — Pri sv. Lenartu nad Škofjo Loko je umrla Marija Tavčar, rojena Kržišnik, sestra rajnega dekana Josipa M. Kržišnika in mati bratov duhovnikov Tomaža in Matevža Tavčarja. — Pri Sv. Venčeslu nad Slovensko Bistrico je ugrabila smrt uglednega in vzornega moža vpokojenega nadučitelja Ivana Povha — V zavetišču sv. Vincencija v Mengšu je umrla Marija Marinšek, v visoki starosti 81 let.

Rojstva in smrti v septembru v Ljubljani. — Meseca septembra se je v Ljubljani rodilo176 otrok, od teh 91 fantkov in 85 punčk. Mrtvorojen je bil en fantek. Umrlo pa je 84 ljudi, od teh 39 moških in 45 žensk. Domačinov je bilo vmes 18 moških in 24 žensk, tujcev 21 moških in 21 žensk; v zavodih je umrlo 28 moških in 24 žensk. Po starosti so umirali: do enega leta 27, od enega do pet let šest; od petega do 20. leta trije, od 20. do 40. leta 16, od 40 do 60 let 25, od 60 do 70 let štirje, od 70 let dalje 11, med temi devet domačinov iz Ljubljane.

Zaradi 300 dinarjev šel kmet v smrt. Tristo dinarjev! Še pred nekaj leti ni bil za kmeta ta denar bogve kako velik. Prodal je kravo pa je imel v rokah prgišče stotakov. Zdaj pa je drugače. Za 300 dinarjev že dobiš celo kravo. Zato je 300 dinarjev za današnjega slovenskega kmeta že precejšnja vsota, vsota, ki mu prizadene skrbi, če jo je treba plačati, in veselje, če jo prejme. Kmet Franc Božnar, star 45 let, doma na Slančevem vrhu pri Škosijanu, bi imel te dni 300 dinarjev izplačati. In sicer za nič, za nikako korist. Pravdal se je z nekim kmetom s Krsi vrha. Pravdo je izgubil in plačati bi moral kazen v znesku 300 dinarjev. Dne 10. oktobra je bila ta sodna razprava. Božnarja je kazen zadela; doma ima ženo, sedem otrok od enega do 17. leta starosti, majhno posestvo in nič denarja. Še manj denarja, da bi ga plačal za nič. Ves razburjen se je vrnil domov in molčal. Postopal je okrog hiše, stopal po sobah, ter gruntal, kje bi dobil 300 dinarjev. Domači so ga pustili v miru, da ga ne bi še bolj razburili. Legli so spat, tudi gospodar je legel. Zjutraj okrog šeste ure pa je vstal ter odšel na skedenj. Žena je mislila, da gre na skedenj dalje spat, ker je v posteljah gneča: otroci spijo pri starših. Okrog devete ure dopoldne pa je poslala žena hčerko, naj gre po nekaj sena na skedenj in naj potihem opravi, da ne prebudi očeta. Ko pa je hčerka prišla na skedenj, je našla očeta klečečega in obešenega. Prihiteli so domači in sosedje ter rešili Božnarja iz

(Dalje na 4. strani.)

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Tem potom vljudno vabim članstvo našega društva na prihodnjo sejo dne 13. novembra. Ker so bila naša društvena pravila narejena za normalne čase, je sedaj treba nekatere točke popraviti, da bodo bolj prikladne sedanjim razmeram. V tem pogledu je bilo na zadnji redni seji sklenjeno, da naj se snide odbor na izredni seji z več člani, odbranimi na seji v svrho pregleda pravil in naj vse točke, ki morebiti ne odgovarjajo sedanjim razmeram popravi. Ta odbor je to nalogo rešil in točke, katere smo smatrali za popravo bodo prečitane na prihodnji seji. Na ta način bodo točke pripravljene za sprejem ali odklonitev na prihodnji glavni seji meseca decembra. Zatorej je dolžnost vsakega člana, da sliši morebitne premembe pravil in se pripravi za glasovanje "za" ali "proti" na glavni letni seji. Prememba nekaterih točk naših društvenih pravil bo stopila v veljavo s 1. januarjem, 1933.

Tudi prosim vse članstvo, kateremu je le kolikor mogoče, plačujte vaše asesmente redno, ker drugače je odboru nemogoče zadostiti društvenim obveznostim.

Z bratskim pozdravom,
Math Pavlakovich, tajnik.

Iz urada predsednika društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O.

Želim opozoriti članstvo našega društva, da se bodo naše bodoče seje vršile vsako drugo nedeljo v mesecu in ne več ob sobotah zvečer, kakor je bila to dosedaj navada; prihodnja seja bo torej v nedeljo, dne 13. novembra; začetek ob 1. uri popoldne v navadnih prostorih.

Dragi mi sobratje in sestre! Čez poletje so bile naše seje jako slabo obiskane; jaz sam ne vem, kaj je temu vzrok, da člani tako malo zahajajo k društvenim sejam in da se tako malo zanimajo za svoje podjetje? Res, da so slabi časi, da eden ali drugi ne more poravnati svojega asesmenta, pa zato se vam ni treba odtegovati od društvenih sej; pridite vseeno na sejo, da se tam nekoliko porazgovorimo o društvenih zadevah, ki pridejo pri sejah na površje. Jaz mislim, da društvena seja bi morala vsakega člana toliko bolj zanimati, ker je tudi on obvezan, da pomaga svojemu društvu do boljšega napredka, pa naj si bo to že v enem oziru ali drugem. Torej prosim članstvo, da bolj redno prihajate na seje, posebno pa še zdaj ko nastopi zimski čas. Če bi imeli doma dolgočasje preganjati, pridite na sejo, da se tam nekoliko razvedrite in ob enem zasledujete poslovanje svojega društva. Če pa kateri izmed članov v resnici ne more plačati svojega asesmenta zaradi brezposelnosti ali kakega drugega vzroka, naj pride vseeno na sejo ter tam pove v kakem stanju se nahaja; društvo mu bo rado pomagalo do skrajnosti. Seveda, če pa kateri noče priti na sejo in ondi prositi naj bi društvo zanj založilo za asesment, tak član se sam suspendira; potem se mu ni trejeziti na tajnika, čemu ga je suspendiral, kajti tajnik se mora ravnati po pravilih.

Zdaj pa še nekoliko o mladinskem oddelku. Sobratje in sestre! Kateri izmed vas nimate še svojih otrok pri našem društvu in Jednoti se vas prosi, da to storite nemudoma. Vstop v Jednoto je prost. Jednota vam celo povrne 50 centov za zdravniško preiskavo poleg tega pa se dobi za vsakega novega člana tega oddelka 50 nagrade, da se lahko plača prvi mesečni asesment. Asesment znaša 15 centov ali pa 30 centov; torej si lahko izbere poljuben razred zavarovalnine ali za $450 najvišje posmrtnine ali pa $1000, oba sta zelo primerna in ne previsoka. Mnogo naših rojakov ima svoje otroke vpisane v razne insurance kompanije, kjer dosti več plačujejo kakor pa pri naših slovenskih organizacijah za dosti manj zavarovalnine. Ti bi se morali zavedati, da je naša mladina garancija naših slovenskih organizacij ter glavna podlaga za njih bodoči obstoj. Pomisliti moramo, da se mi vsak dan staramo, da bo treba kaj kmalu izročiti vodstvo naših organizacij mlajši generaciji. Če ne pridobivamo mladine v našo sredo, potem bodo slovenske organizacije kaj kmalu prenehale poslovati; komu drugemu naj potem krivdo pripišemo, kakor sami sebi. Dalje je treba pomisliti, da iz starega kraja se naši rojaki tudi sem več ne naseljujejo tako kot svoječasno vsled prestrogih naselniških postav; torej na nove priseljence ne smemo več računati, da bi oni pomnožili naše vrste na društvenem polju, zato moramo računati samo na našo mladino, če hočemo da bodo naše slovenske organizacije ostale še v bodočnosti.

Zbratskim pozdravom,
Louis Simončič, predsednik.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 91, Rankin, Pa.

V odgovor na pritožbo nekaterih članov našega društva, da nekateri ne dobivajo redno Glasila, in potem se pa na seji stresajo, da je društveni tajnik vsega tega kriv. Prosim, da bi taki člani pogledali malo v naša društvena pravila, kjer se glasi, da vsak član, ko se preseli iz enega stanovanja v drugega, ter ne da tajniku novega naslova v osmih dneh, je podvržen globi 25 centov. Torej ako bi se člani držali te točke, bi šlo bolj gladko glede adresarja pri tajniku društva in tako tudi pri upravništvu Glasila. Torej s tem opozarjam vse one člane, ki se pogostoma selijo, da naj prinesejo svoje pravilne naslove na prihodnjo sejo dne 13. novembra, ker jaz bom poslal takoj po seji naš imenik članov upravništvu Glasila v pregled. Ako se komu pripeti ,da mu bo list ustavljen, naj posledice sam sebi pripiše. To zaradi tega bolj strogo omenjam, da prihaja Glasilo nekemu članu že dolgo časa na naslov, kjer član več ne živi tam. Prosim vas torej, da izvolite ta moj opomin vpoštevati.

Druga točka je, da vsak član, ki je dolžan tri društvene asesmente in ako ne pride sam osebno prosit, bo suspendan brez vsakega nadaljnega opomina. Nekateri člani se radi zanašajo, češ, bo že tajnik pisal, koliko dolga že imam. Toda to ni tajnikova dolžnost in tudi ne trošiti društvu za poštne znamke. Torej ako dolgujete tri asesmente, pridite sami na sejo; ne čakajte na tajnikov opomin, ker ga ne boste dobili, ker to je bil zaključek skupnega članstva; vsake stvari je enkrat konec in ta konec se mora tudi pri našem društvu napraviti. Zapomnite si, da so naši bivši člani v zadnjih par letih društvo prevarali približno za $1,000. Ni bila pa vsega tega kriva depresija, ker to mi je vse dobro znano; krivo je bilo dejstvo, ker se je za člane zakladalo iz društvene blagajne po $15, $20 in celo po $25 in potem so nam taki člani figo pokazali. Torej dragi mi člani in članice, kaj ne, da tako ravnanje ni pošteno; to se reče, da taki člani goljufajo poštene člane in društveno blagajno.

K sklepu še prosim cenjeno članstvo, da bi bolj redno prihajali na društveno sejo; saj zdaj se ne more nihče izgovarjati, da nima časa; dosti, še preveč. Torej upam, da boste vpoštevali ta moj opomin, ker to bo vkorist članstvu našega društva in Jednote.

Sobratski pozdrav,
F. J. Kabich, tajnik.

Društvo sv. Roka, št. 118, Denver, Colo.

Ni še dolgo tega, odkar sem poročal v našem Glasilu, da je bila bela žena—smrt posegla v vrsto našega društva ter iztrgala iz naše srede sobrata Jakoba Evanetiča. Kakor hitro je pa začelo na drevju listje rumeneti, se je zopet ta neusmiljenka pri nas oglasila in si dne 16. oktobra ob treh popoldne izbrala za svojo žrtev našega sobrata in dobrega člana Frank Viranta; zaeno je vzela soprogi zvestega moža, otrokom pa skrbnega očeta.

Pokojni Frank je bil rojen v vasi Selnik, fara Golo, občina Želimlje, odkoder je prišel v Združene države in sicer v našo zapadno metropolo Pueblo, Colorado. Tam je pristopil 14. maja, 1915 k društvu sv. Jožefa, št. 7 KSKJ. Po znani pueblski katastrofi (povodnji) se je pa preselil s svojo družino semkaj v Denver ter prestopil k našemu društvu dne 20. januarja, 1925; torej je bil Jednotin član 17 let in pet mesecev.

Pogreb pokojnika se je vršil dne 19. oktobra s sv. mašo zadušnico, od tam ga je članstvo našega društva skupno z društvom sv. Martina, št. 1 ZSZ., h kateremu je tudi spadal, spremilo k zadnjem upočitku na Mount Olivet pokopališče.

Pokojni Virant zapušča žalujočo soprogo in šest otrok, v starosti od 12 do 23 let; trem mlajšim je bil oče, starejšim pa očim, za katere je prav po očetovsko skrbel, dokler ga ni Vsemogočni poklical k Sebi.

Torej Ti, nepozabni nam Frank, želim v imenu našega društva večni mir in počitek ob vznožju s snegom kronanih snežnikov, soprogi ter ostali družini pa izrekam moje iskreno sožalje.

Frank Okoren, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O.
Vabilo na veselico

Vsem našim članicam se naznanja, da priredi društvo plesno veselico dne 12. novembra. Ker bo to zadnja prireditev v tem letu, zatorej vljudno vabimo vse članica kakor tudi druge Slovence iz bližnje okolice, da nas izvolijo s svojim posetom na tej veselici počastiti in razveseliti. Nekaterim oddaljenim članicam sem že razposlala tikete, katere naj skušajo razprodati; zdaj so se začele razmere malo boljšati, vstopnina je pa tudi nizka; poleg vsega tega se bo dalo za nameček še prigrizek; vse to bo znašalo samo 25 centov, kolikor stane en tiket. Za plesaželjne bo igrala izvrstna godba, za drugo bo pa tudi odbor vse dobro preskrbel.

Leto se bliža h koncu, ko bo treba plačati društvene upravne stroške; torej ako nočemo, da bi se naša društvena blagajna do cela izpraznila, moramo delati skupno, da se temu odpomore; društveni odbor se pri tem veliko trudi, članstvo naj pa s tem pokaže svojo naklonjenost, da se udeleži veselice.

Torej ne pozabite naše veselice dne 12. novembra ob 7:30 zvečer v Boydsville dvorani! Ponovno vas vljudno vabi odbor.

Anna Smrekar, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 189, La Salle, Ill.
Vabilo na Bunco party

Cenjene mi sosestre: Naznanjam vam, da je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji 9. oktobra, da priredimo "Bunco party" dnè 17. novembra ob 8. zvečer v šolski dvorani na 6. cesti. Torej apeliram na vse članice, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 13. novembra, da bo nam lažje vse potrebno urediti, kar se tiče te prireditve "Bunco party."

Drage mi sosestre! Potrudimo se kar največ mogoče s prodajo tikstov, kajti naša blagajna je še čisto izčrpana; pričakujemo saj nekaj povoljnega uspeha te prireditve, da nam bo mogoče poravnati, kar dolgujemo.

S sosestrski mpozdravom,
Mary Furar, tajnica.

Članstvu društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Še približno dva tedna in Zahvalni dan bo tu. Že več let zaporedoma je priredilo naše društvo na predvečer Zahvalnega dneva svojo letno veselico. Poleg enega piknika, je to edina veselica, ki jo naše društvo priredi vsako leto. Tudi letošnje leto se bo ta veselica vršila in to še v večjem obsegu, kakor druga leta.

Mogoče bo kdo rekel, da ni to na mestu, ker vlada splošna depresija v deželi. Vprašajmo se: kaj povzroča krizo? Naj bo že glavni vzrok to ali oni, glavni povod že vsaj za nas, delavce je to, ker ni dela, oziroma, ker nam ne dajo dela. Za društvo velja pa ravno to pravilo. Ako pri društvu ni aktivnosti in če se ustavi vse delovanje pri društvu, pa imamo pravcato krizo in nazadovanje. Torej radi slabih časov ne smemo opustiti vseh aktivnosti pri društvu.

Drugi vzrok, da se mora vršiti ta veselica je pa tudi ta: Naše društvo še ni nikdar imelo tako velikih finančnih obveznosti kakor ravno v tem letu, odkar obstoja. Nekateri člani in članice prav poredkoma ali pa nikdar ne pridejo na sejo, ti že mogoče ugibajo, kake stroške pa ima društvo ravno letos? Asesment zakladamo za brezposelno članstvo. Da, tudi Jednota posojuje članstvu za asesment, pa ima naš tajnik te težkoče, da se marsikdo še le potem spomni, da bo treba nekaj ukreniti, ko je že dva meseca dolžan, oziroma je že suspendan; seveda, potem pa ni druge pomoči kakor da se založi za njega iz društvene blagajne, drugače pa zgubijo vse pravice pri društvu in Jednoti. Nekateri taki so že v letih in bolehni, ki ne bi nikdar mogli postati člani kake druge podporne organizacije.

Torej za asesment brezposelnih članov je naše društvo izdalo letošnje leto že lepe stotake. Zato se je pa moralo nekaj ukreniti, da se društvena blagajna saj malo opomore. Že na dveh sejah se je o tem precej obširno razmotrivalo in se je končno prišlo do sledečih zaključkov: Da vsak član in članica plača za vstopnino 25 centov, ali bolje rečeno, da plača 25 centov v društveno blagajno, za kar dobi vstopnico, s katero se lahko udeleži društvene veselice, katera se vrši kakor že prej omenjeno na predvečer Zahvalnega dne, to je v sredo zvečer 23. novembra v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Na seji se je tudi vpoštevalo velikansko udeležbo zadnje in predzadnje leto. Udeležba članstva in drugega občinstva je bila tako ogromna zadnjih par let, da ena dvorana nikakor ni zadostovala, zato se je sklenilo, da se vrši letošnja prireditev kar v obeh dvoranah. Ako ste se lansko leto le preveč drenjali, letos zato ni potreba izostati, ker v dveh dvoranah bo dovolj prostora za vse.

Cenjeni sobratje in sosestre! Apeliram na vas, da radevolje plačate malenkostno vsoto, saj gre za ohranitev našega članstva pri društvu in kdor se le more, naj se udeleži te naše letne veselice, da bo tudi letos tako uspešna kakor je bila zadnje leto. Prvovrstna zabava se udeležencem že lahko vnaprej jamči. — S pozdravom,

Lawrence Leskovec, preds.

Društvo sv. Elizabete, št. 171, New Duluth, Minn.

Pred vsem in najprvo se naznanja članom in članicam našega društva sklep zadnje seje, to pa osobito onim, ki niso bili navzoči, da priredimo takozvano Card party na prihodnji seji, dne 20. novembra zvečer ob osmih. Vljudno so torej vabljeni vsi člani in članice, da se udeležite te prijetne zabave; vstopnina bo 25 centov, kar je zelo mala svota, kadar se gre za korist vašega društva. Leto se bliža svojemu koncu, ter bo treba plačati društvene stroške; ker je blagajna bolj v slabem položaju, je potreba, da se nekaj ukrene.

Na tej seji je bilo sklenjeno, da bo moral vsak član in članica plačati 25 centov, če se zabave udeleži ali pa ne; zato naj se vsak pripravi, da pride dotični večer na zabavo ter naj seboj pripelje še svoje prijatelje; torej pridite gotovo, da bomo saj enkrat v letu vsi skupaj.

Več naših članov je, kateri so si od Jednote izposodili za asesment; kadar pa poteče šest mesecev, se tebi nič, meni nič ne zmenijo več, če je asesment plačan ali ne. Ko pa vidijo v Glasilu, da so suspendirani, se pa jezijo na tajnika, češ, da mi nič ne zaupa. Dolžnost je vsakega posebej, da sam ali sama pazi, do kdaj ima plačan asesment, ter ko mu rok poteče. se naj pri meni oglasi, da se uredi vse potrebno. Dosedaj sem še vsakega opomnil ustmeno ali pismeno, česar pa več ne bo. Kdor se ne bo pravočasno zglasil sam, bo kratkomalo suspendan; če si nekateri mislijo, da so društveni tajniki—hlapci članstva, se motijo.

Vsak član mora plačati društvu 15 centov na mesec za društvene stroške; ker pa nekateri ne morejo plačati, to je taki, ki si od Jednote izposodijo, smo jih počakali. So pa tudi taki, ki bi na kak način zmogli dotično svoto plačati, take prosim, da to storijo prej ko mogoče. Vsak naj po svoji najboljši volji stori kar more, pa se bomo že kako prerinili čez to depresijo.

S sobratskim pozdravom,
Frank Vesel, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Najprvo vabim cenjeno članstvo, da se udeleži prihodnje redne seje dne 9. novembra. Prosim, da bi članstvo pokazalo malo več zanimanja za seje in se številno odzvalo mojemu vabilu. Pri tej seji bomo še bolj natanko ukrepali glede naše društvene veselice, vršeče se dne 19. novembra v Slovenskem Društvenem Domu na Recher Ave.

Že danes vam kličem: Ne zamudite te veselice! Vsak član ali članica od prvega do zadnjega naj gotovo pride in pripelje še kakega prijatelja seboj, da bo ta prireditev uspešna. Vstopnice, ki so samo po 25 centov, bom poslala po pošti ali jih prinesla k vam na dom.

Kar se tiče mojega poslovanja kot tajnice, se lahko pritožim na več načinov; če bo šlo to še tako naprej, vam povem, da boste težko dobili kakega tajnika ali tajnico za prihodnje leto.

Najprvo naj omenim glede bolniških obiskovalcev. Dajte, ko dobite obvestilo, da morate iti obiskat kakega bolnega sobrata ali sestro, to dolžnost v resnici izvršiti. Tako pridite potem tudi na prvo sejo sporočit o vašem obisku, da se zamore dotičniku odobriti bolniško podporo; tako zahtevajo Jednotina pravila. Posebno zadnji mesec je bilo dosti težav v tem oziru, kar povzroča dosti sitnosti tajniku društva, tako pa tudi glavnemu uradu.

Pri nas je skoraj vsak mesec slabše glede netočnega plačevanja asesmenta. Vsaj vsi oni, katerim razmere dopuščajo, plačajte asesment pravočasno, in sicer samo na seji ter 24. in 25. v mesecu na domu tajnice. Tisti, ki pa ne morete plačati, pridite vseeno na sejo in nas o tem obvestite. Nikar si ne domišljajte: "Ja, za en mesec me bo tajnica že založila." Ne, nikakor ne! Jaz nimam cele koše denarja na razpolago v ta namen. Ali ne veste, da niste samo vi, ki si tako domišljate; tudi ni samo 10 takih, ampak skoro polovica našega članstva. Če ste med tem časom suspendirani in če se vam pripeti kaka nesreča, bo vaša krivda, da ne boste deležni podpore, ne pa moja. Dobili ne boste morda bolniške podpore, poškodninske, operacijske in tako se tudi posmrtnine ne bo izplačalo. Torej zapomnite si to dobro in malo bolj pazite.

Naznanjam, da je naše društvo član Zveze skupnih društev fare sv. Kristine na Bliss Rd. Vsled tega pošiljamo zastopnike društva k sejam te Zveze. V korist označene cerkve sta določena dva prireditvena dneva, 23. in 24. novembra, preddan in na Zahvalni dan. Vršil se bo cerkveni bazar, spojen s plesno zabavo v šolski dvorani pod vodstvom skupnih društev. Prosim, da naše društvo izkaže svoje zanimanje za to prireditev in se udeležite te zabave v velikem številu. — S pozdravom,

Mary Vidmar, tajnica,
18705 Kildeer Ave.

Opomba: Godbo za ples bosta proizvajala John Pecon na harmoniko in J. Miklavčič na banjo.

PUEBLSKE NOVICE

Smrtna kosa

Pueblo, Colo.—Dne 23. oktobra je v našem mestu nanagloma preminula ena izmed najbolj poznanih in priljubljenih slovenskih žena in mater, Mrs. Mary Mesojedec, po domače smo jo klicali "Slavonska mama."

Bilo je v nedeljo popoldne, 23. oktobra, ko se je v krogu svojih dveh hčera, Mrs. Germ in Mrs. Zapančič veselo ž njima pogovarjala, ko so jo prišle obiskat; toda naenkrat se je prijela za prsa ter vzkliknila: "Sedaj pa bo!" In bilo je v resnici. Zadela jo je namreč srčna kap.

Hitro poklicani zdravnik je izjavil, da je smrt nastopila v dveh minutah. Lahko si predstavljamo nepopisno žalost in bol otrok pokojnice, ki so jo tako ljubili in spoštovali, zdaj jo je pa tako nepričakovano in tako naglo ugrabila nemila smrt.

Pokojnica je bila pijonirka slovenske naselbine v Pueblo, Colo., kajti prišla je v Ameriko pred 45 leti. Pred 26 leti ji je kruta in nemila smrt pobrala skrbnega soproga. Pri delu v rudotopilnici se je bil močno pobil in par tednov zatem je umrl; uboga žena je ostala sama s štirimi malimi otroci, ki jih je po svoji najboljši moči, toda v revščini vzgojila; zdaj pa, ko so vsi preskrbljeni, pa pride božja dekla-smrt in ji veli: "Tvoje delo je končano!" Taka je usoda človeka v tej solzni dolini.

Pokojna Marija Mesojedec je bila doma iz vasi Kompolje, fara Dobrepolje, po domače imenovana "Lukčeva;" stara je bila 63 let. Tukaj v Pueblo zapušča štiri otroke: Mrs. Mary Germ, soprogo prvega podpredsednika KSKJ brata John Germa; Mrs. Kristino Zupančič, Mrs. Gabrijelo Trontel in sina Antona; dalje eno sestro Mrs. Frančiško Germ, nebroj vnukov in vnukinj, v stari domovini pa brata Janeza in sicer v Kompoljah.

Pogreb pokojnice se je vršil dne 28. oktobra ob velikanski udeležbi; pogreb je pokazal,

(Dalje na 3. strani)

PREDSTAVA DRUŠTVA SV. MIHALJ BR. 163, PITTSBURGH, PA.

Naše društvo sv. Mihalj, broj 163, Pittsburgh, Pa., priređuje predstavu na 20. novembra. Ovo će biti prva predstava, koju ćeju predstavljati naše mlade članice pod vodstvom društvene potpredsednice sestre Frances Pugar. Ovo je slika istih članic, koje budu nastopile u ovoj šaljivoj i zanimivoj predstavi:

Prvi red sedeće, od ljljeve na desno: Mary Yagesh, Anna Reljac, Barbara Yagesh, Pauline Blaskovich, Anne Erdeljac, Anne Bosiljevac i mala Anna Pugar.

Druga vrsta, stojeće, od leve na desno: Mrs. Frances Pugar, potpredsjednica; Mildred Medach, Anne Belanić, Mary Rudar, Bertha Vidonić, Mary Erdeljac i Barbara Pipič.

Štovana braćo i prijatelji okolice Pittsburgha! Pozivljamo vas, da nas dođete posjetiti na 20. novembra u 7:30 navečer u crkvenoj dvorani, Millvale, Pa. Ulaznina će biti samo 25 centi za odrasle, za djecu 10 centi; 25% dobitka kod ove zabave je određeno kao dar našoj crkvi u Millvale, Pa.

Odbor.

kako v resnici je bila med ljudstvom priljubljena; spadala je k društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104 KSKJ, Marije Pomagaj, št. 173 BHZ, Katoliškim borštnaricam in k Slovenski Ženski Zvezi. Naj počiva v miru! Bodi ji ohranjen blag spomin!

Dne 26. oktobra je pa umrl rojak Jernej Jerič, član društva sv. Jožefa, št. 7 KSKJ. Revež je bil že več časa bolan. Pogreb se je vršil 31. oktobra pod vodstvom društva sv. Jožefa, št. 7 KSKJ. Pokojnik je bil rojen v vasi Mala Račna, fara Kopanj pri Čušperku; v Ameriki je živel okrog 30 let. Sveti naj mu večna luč!

Poročevalec.

—o—

PROSLAVA 1. DECEMBRA V CHICAGU, ILL.

Vsem Jugoslovanom v stari domovini in v tujini gori v srcu ljubezen za eno in svobodno Jugoslavijo. Dan Ujedinjenja se skromno ali veličastno praznuje po vseh vaseh in mestih; zadnji čas tudi v izseljeništvu. Mesto Chicago, Ill., se je odlikovalo že v preteklih dveh letih in tudi ne bo zaostalo letos.

Zavedajoč se svojega narodnega dela, Jugoslovanska Centralna Organizacija v Chicagu in okolici, je določila ta Narodni dan na začetkom decembra, kot svoj praznik in je v ta namen prevzela dolžnost, da priredi praznovanje to leto skupno s sodelovanjem vseh jugoslovanskih društev, katera se prijavijo.

V ta namen se tem potom javlja vsem jugoslovanskim društvom v Chicagu in okolici, kakor tudi posameznikom, da se bo ta proslava vršila v nedeljo, 11. decembra v dvorani in vseh prostorih Sokola Havliček-Tyrš, na 26. ulici in Lawndale Ave.

Zaradi težke ekonomske krize, v kateri se posebno naš narod nahaja, se bo letošnja proslava vršila v manjši i manje razkošni dvorani, da se z cenejšimi vstopnicami omogoči prisostovanje vsem. Čisti dobiček te proslave se bo razdelil po organizaciji Jugoslovanska Žena najpotrebnejšim Jugoslovanom po različnih distriktih Chicaga.

Prosi se vsa društva in posameznike, ki želijo sodelovati pri tem praznovanju, da pošljejo delegate k skupni seji v Narodno Bratsko dvorano, 1802 S. Racine Ave., 13. novembra ob 8. uri zvečer. Posamezniki so tudi dobrodošli. Za vse informacije, obrnite se na J. C. O., 1801 S. Racine Ave., Chicago, Ill., ali telefon Canal 6932.

Program bo objavljen pravočasno, kakor tudi vse druge vesti v zvezi s tem praznovanjem.

Pričakujemo in želimo splošno sodelovanje vseh jugoslovanskih društev.. Jugoslovanski Klub v Chicagu se je že prijavil.

Posamezniki, ki so sodelovali zadnja leta, naj se prijavijo takoj. Naproša se vse jugolsovansko časopisje, da priobča vse vesti v zvezi s tem praznovanjem, kakor tudi, da pošljejo svojega poročevalca na sejo dne 13. novembra, katerim je to mogoče.

Bratje Jugoslovani! To je dan časti in ponosa za nas vse. Pojdimo na bratsko delo! Živela Jugoslavija!

Jugoslovanska Centralna Org.

—o—

ZAHVALA

McKeesport, Pa. — Dolžnost me veže in srce mi veleva, da se na tem mestu najlepše zahvaljujem moji sestri Ivanki Rehar in njenemu možu za njuno dobroto, katero sta mi izkazala, ker sta me vzela k sebi v najhujšem času moje bede od 5. maja do 8. oktobra t. l. Imela sta mene in moja dva majhna otroka brezplačno na stanovanju ter hrani, kar ne bom nikdar pozabila, kako so mi bili vsi dobri. Nikdar me niso grdo pogledali v znak izraza, da sem jima na poti. Težko smo se preživeli skupaj, ker nas je bilo 10 vseh skupaj v eni družini. Delalo se je samo dva ali tri dni na teden. In Mr. Rehar, moj svak se ni bal skrbeti za toliko oseb. Nikdar se nismo kregali ali kaj sovražili, pač pa medsebojno dobro razumeli in ljubili, seveda tudi malo kratkočasili, da smo vse slabo pozabili. Jaz mojega bivanja pri dobri Reharjevi družini ne bom nikdar pozabila.

Zdaj sem se preselila, ter hočem odpreti svoje delavne roke in se boriti ter služiti kruhek mojim dvem otrokom, če mi bo ljubi Bog podelil moč in zdravje. — S pozdravom,

Antonija Kopriva,
članica društva št. 194 KSKJ.

—o—

Stalni ured i adresa Jugoslavenske Centralne Organizacije Chicago, Ill.

Od 15. oktobra, 1932 otvorile su Jugoslavska Centralna Organizacija i Jugoslavenska Žena svoj stalni ured u Chicagu, Ill., na adresi: **1801 S. Racine Ave.** (drugi kat, ćošku 18. ulice i Racine Ave) Telefon **Canal 6932.**

Čitavo dopisivanje za organizaciju ima da se upravlja odsele na gornju adresu, a također i sva pisma upravljena na pojedine odbornike i tajništvo.

Uredovni satovi biti će od 9 ujutro do 6 večerima, a svaki je Jugoslaven dobro došao. Naizmjenice nalaziti će se u uredu u svake doba po jedan od odbornika.

J. Bjankini, glavni tajnik.

—o—

APEL NA SLOVENSKO JAVNOST

La Salle, Ill.—Grozna vest se je razširila med nami Slovenci v La Salle, Ill., in okolici pred nekaj tedni, da je bil naš rojak Martin Virant v Pekin, okraj Tazewell, Ill., od ondotnih varuhov postave do smrti pretepen ter potem bil navidezno obešen, da bi prikrili svoj grozni čin. Naš rojak Martin Virant je bil osumljen, da je on vedel podrobnosti o nekem umoru, ki se je izvršil pred nekaj dnevi v njegovi okolici in da bi od njega izsilili izpoved o umoru, o katerem on ni nič vedel, so ga grozno mučili skozi dva dni in dve noči. Kasneje se je pa uradno dokazalo, da se gre za samomor dotičnega, ne pa umor kot se je prvotno domnevalo. Ko so prišli njegovi sorodniki z advokatom, da bi ga vzeli iz ječe, ker dokazov napram njemu niso imeli, jim je pomožni šerif naznanil, da se je Martin v ječi obesil

Sumnja se jih je takoj polastila, da se je moral nad Martinom zgoditi zločin. Po preiskavi, ki jo je podvzel mrliški oglednik s pomočjo dveh zdravnikov, se je dognalo, da še Martin ni sam obesil, pač pa da je bil obešen že potem, ko je umrl za poškodbami, dobljenimi po trpinčenju, nakar so poklicali še izvedenca iz Chicaga, kateri je pri raztelesenju trupla dokazal, da je Martin umrl vsled zadobljenih ran in trpinčenja v ječi.

Ker se gre tukaj za grozni umor, je naša dolžnost, da storimo kolikor je v naši moči, da bodo krivci kaznovani. Vemo, da imamo danes zakone in oblasti, ki bi morale gledati, da bo ta ostudni umor kaznovan. Vemo pa tudi, da se pri ameriških oblastih v takih slučajih večkrat dela površno in da krivci uidejo kazni največ zato, ker je žrtev bila tujerodec. Po podatkih, ki smo jih dobili, se je že pred nekaj leti v isti ječi dogodil ravno tak umor. Toda krivci so ušli kazni, ker ni bilo nikogar, ki bi se za ubogo žrtev zavzel.

Ker je slovenska naselbina v Peoriji jako mala, ji je težko podvzeti potrebne korake za dosego tega cilja. Zatorej smo se za stvar zavzeli Slovenci iz La Salle in okoliških naselbin, da v tem slučaju priskočimo na pomoč sorodnikom in prijateljem pokojnega Martin Viranta in zato je bil sklican protestni shod, na katerem se je sprejela sledeča resolucija:

Mi Slovenci in Slovenke iz La Salle, Ill., in drugih okoliških naselbin, zbrani na javnem protestnem shodu, vršečem se v Slovenskem Narodnem Domu v La Salle, Ill., dne 16. oktobra, 1932, apeliramo na slovensko javnost te dežele, posebno pa na naše slovenske podporne organizacije, da skupno podvzamemo potrebne korake, da bodo krivci tega groznega umora kaznovani.

Ker je čas kratek ter bo velika porota zborovala že meseca novembra t. l., apeliramo na glavne predsednike naših organizacij, da takoj stopijo v dotiko s predsedniki drugih organizacij, da se delo ob pravem času izvrši in naš cilj doseže. Dalje apeliramo na predsednike naših podpornih organizacij, da apelirajo in sicer takoj na državnega pravdnika za Tazewell County, Pekin, Ill., da stori vse, kar je v njegovi moči, da bodo storilci tega groznega umora kaznovani.

Dasiravno je bil pokojni član samo SNPJ, vendar smo prepričani, da ne zahtevamo preveč, ako vprašamo tudi predsednike drugih slovenskih organizacij, da pošljejo apel v imenu toliko tisočev članstva njihove organizacije na pristojno mesto kot zgoraj omenjeno. Za naklonjenost se vam v imenu žrtve in sorodnikov iskreno zahvaljujemo. — Za odbor:

John Novak, Leo Zevnik.

—o—

Stopetdesetletnica loških uršulink

Dne 12. oktobra je praznoval uršulinski samostan v Škofji Loki 150-letnico, odkar so prišle uršulinke v Škofjo Loko. V sedanjem samostanu so od leta 1351 do 1782—več kot 400 let—bivale klarise. Dasi kontemplativnega reda, so vendar poučevale škofjeloško žensko mladino. Kljub temu jih je zadela pod Jožefom II. usoda kontemplativnih redov. Dne 29. januarja, 1782 jim je cesarski komisar prebral dekret, po katerem je bil samostan ukinjen; klarise naj se v petih mesecih odločijo, ali izstopijo ali prestopijo v kak inozemski samostan. Novinkam niti te ugodnosti niso dovolili, v enem mesecu so morale zapustiti samostan.

Po božji previdnosti naj bi samostan ne razpadel kot veliko drugih samostanov. Trinajst klaris je zaprosilo cesarja Jožefa II., da bi smele prestopiti v uršulinski red, ki se peča z vzgojo mladine, in da bi smele ostati v hiši, v kateri so do sedaj živela. Škofjeloški magistrat in vse meščanstvo je podpiralo njih prošnjo. Cesar Jožef II. jih je uslišal in odredil, da naj pridejo v Škofjo Loko uršulinke. V to so bile izbrane tri redovnice graškega uršulinskega samostana: m. Emerika Bathyany kot prednica, m. Katarina Amon kot hišna in šolska prefekta in m. Mihaela Wahrheit kot učiteljica. Dne 8. oktobra so zapustile Gradec in dospele v Škofjo Loko dne 12. oktobra v spremstvu Inocencija barona Tauffererja. Velika množica ljudi jih je pričakovala. Med zvonenjem zvonov in plapolanjem zastav jih je duhovščina spremila v cerkev.

Za samostanskimi vrati so jih pričakovale klarise, dotedanja prednica je novi prednici izročila glavne samostanske ključe. Te Deum je zaključil sprejem.

Že novembra, 1782 so otvorile vnanjo šolo, prihodne leto pa tudi notranjo. Od leta 1820 hrani samostanski arhiv šolske kataloge, zlate knjige in razne šolske izkaze. Po teh izkazih je bila šola izprva trirazredna, leta 1858 se je notranja šola razširila v štirirazrednico, 1869 v pet-, 1873 v šest-, 1893 v sedem- in 1893 v osemrazrednico. Ta se je leta 1900 razdelila v petrazredno ljudsko in tri razredno meščansko šolo.

Škofjeloška dekliška meščanska šola posluje torej letos 33. leto. Sedaj vzdržuje samostan dva otroška vrtca, šestrazredno vnanjo osnovno, štirirazredno notranjo meščansko šolo in učiteljišče. Poleg tega kuharsko-gospodinjski tečaj in tečaj za učenje nemščine. Do leta 1873 je bilo notranjih gojenk 1,584, a od takrat do danes 8,244. Kdor ve, kako delikatna je vzgoja nepreračunljivih dekliških duš, bo zaslutil, kako velikansko delo so izvršile škofjeloške uršulinke.

Da se je samostan vsestransko razvijal, je veliko zasluga samostanskih prednic in gospodov spiritualistov, ki so s svojim modrim nesebičnim nasvetom pripomogli, da so se šole razširjale in da je bila vzgoja vedno na višku.

Od 12 prednic, ki so v teku 150 let vodila samostan, sta razen ustanoviteljice M. Emerike Batthyany zlasti imenovati M. Benedikta de Renaldy in M. Katarina Majhnič.

M. Benedikta de Ranaldy je od 21. marca, 1862 do 22. avgusta, 1892 načelovala hiši. Starejše loške gospe so še poznale to v Loki najbolj priljubljeno prednico. Njena značilna lastnost je bila velika radodarnost. Hkrati je tako modro gospodarila, da je mogla leta 1890 od gospoda Baumgartnerja kupiti grad. Dne 22. decembra, 1890 je podpisala pogodbo, adaptacijska dela je izvršila njena velika naslednica M. Katarina Majhnič. M. Katarino Majhnič je Bog izvolil, da v vsakem oziru prenovi samostan. Ko je bila leta 1891 izvoljena za prednico, so jo čakale velike naloge. M. Katarina jih je sijajno rešila. Grad je prezidala, napravila vodovod, v samostanu marsikaj popravila, leta 1898 je dala preslikati samostansko cerkev, leta 1915 grajsko kapelo. Pod njenim prioratom se je ustanovilo učiteljišče in dva otroška vrtca. Leta 1899 je prvič potovala v Rim h generalnemu kapitelju uršulinskega reda in pridružila samostan rimski uniji uršulink. M. Katarina Majhnič je ena najbolj zaslužnih, če ne najbolj zaslužna prednica škofjeloškega samostana in dokazuje, kako velike reči more izvršiti žena, ki s podjetnostjo združuje neomajno zaupanje v Boga in ki molče nosi križe in premaguje ovire.

Sedanja prednica je M. Avgustina Polž.

V teku 150 let je bilo preoblečenih 260 redovnic. Od učiteljic, ki so vzgojile po dve generaciji, imenujemo: M. Terezijo Jelen iz Kranja, M. Uršulo Potočnik s Suhe in M. Serafinko Pokorn, sestro znanega kapucina p. Ireneja. Za vzgojni zavod sta si pridobili največ zaslug v aprilu tega leta umrla M. Bernardina Wagner in m. Ignacija Šinkovec, ki sta nad pol stoletja delali za hišo in je bilo njih življenje vedno tesno spojeno z zgodovino hiše. Starejši Škofjeločani se tudi še spominjajo M. Ksenije Murgel, M. Kamile Huber in znane lekarnarice M. Brigite Stanonik, sestre vseučiliškega profesorja Franca Stanonika. V Gradcu je pred vstopom študirala farmacevtiko in se tako izpopolnila, da so se tudi vnanji ljudje radi k ni zatekali za pomoč.

V misijonih delujejo: M. Rafaela Vurnik, ki je prednica v Bangkoku, M. Ksaverija Pirc v Swatowu in s. Armela Lasbacher v Ilhaos v Braziliji.

V redu so zavzemale odlična mesta: M. Angela Lorenzutti in M. Cecilija Sablič. M. Angela Lorenzutti je bila leta 1905 pozvana za vikarico prve generalne prednice združenih uršulink. Leta 1910 jo je generalni kapitelj izvolil za generalno prednico, to službo je opravljala celih 16 let. M. Cecilija Sablič je bila leta 1908 izvoljena za prednico v Gorici in bila prednica vso svetovno vojno, v tej za goriško hišo najhujši dobi, od leta 1922 do 1928 pa provincijalna prednica jugoslovanske uršulinske province.

Hvaležno se te dni spominja samostan tudi velikih dobrotnikov, v prvi vrsti ljubljanskega škofa poznejšega kardinala dr. Jakoba Missie in nadškofa dr. A. B. Jegliča. Po inicijativi kardinala Missie je samostan kupil grad, kardinal Missia mu je preskrbel odličnega arhitekta v osebi stavbenika nekdanje kranjske družbe Viljema Treo.

Veliko zaslug, da je samostan to, kar je, imajo tudi gospodje spirituali, med njimi Matija Jeriha, ki je bil celih 30 let duhovni voditelj hiše, gospod generalni vikar Ignacij Nadrah, infulirani prošt novomeški Karel Čerin in sedanji spiritual gospod Josip Šimenc. Vprav v izbiri spiritualov vidi samostan posebno vodstvo božje Previdnosti, ki na to odgovorno mesto pošilja vedno duhovnike, ki so kos zahtevam časa.

In kaj je samostan mestu Škofji Loki? Na to vprašanje bi moral odgovoriti kdo drugi. In prav bi bilo, da bi odgovoril, zakaj pravičnost in hvaležnost vendar nista še prazni besedi. Vsak pa tudi ne more biti tako popoln, da bi trem zaobljubam pridružil še četrto; hrepenenje po nehvaležnosti in se je veseliti.

NOVI FRANCOSKI VELIKAN SE BO IMENOVAL "NORMANDIE"

Prihodnji parniki bodo imeli imena francoskih provinc

New York, N. Y.—Francosko ministrstvo za trgovsko mornarico je določilo, da se bo novi 70,000-tonski parnik, ki je bil 29. oktobra splovljen v St. Nazaire ladjedelnici, imenoval "Normandie." Dosedaj je bil parnik v gradnji znan pod imenom T-6. Sprva se je domnevalo, da bo dobil ime po pokojnem predsedniku Doumeru, toda vdova usmrčenega predsednika je želela, da bi se imenoval po njem drugi parnik, ki bo vršil potniško službo z Indokino, kajti M. Doumer je bil kolonijalni governer Indokine.

Parnik "Normandie" bo začel voziti med Havrem in New Yorkom spomladi, leta 1934. Imel bo stroje, ki bodo proizvajali 100,000 konjskih sil ter bo vozil z naglico 30 vozljev na uro. Parnik bo tehtal sedemkrat in pol več kot tehta Eiffelov stolp in bo daljši kot je stolp visok. Na njem bo prostora za 2,170 potnikov. Dolg bo 1,020 čevljev ter bo imel od 60,000 do 73,000 gross ton.

Parnik "Normandie" bo odvzel White Star parniku "Majestic" naslov največje ladje.

Za "Normandie" in "Majestcom" se vrste po velikosti: Berengaria, Bremen, Rex, Europe in Leviathan.

NEBEŠKE ROŽE

II.

KRALJEVANJE SRCA JEZUSOVEGA V DRUŽINAH

Spisal P. J., O. S. U. R. S.

Čez trenutek ustavita voznika in gospod mu naroči: "Peljite naju k jezuitom!"

Milost božja je delovala, spoved sta kar najbolje opravila.

Na rojstni dan, ko je prišla hčerka domov na obisk, je Jezus pri njenih starših kraljeval, pa hoteli so jo presenetiti. Najprej je izvedela od ljubljenih staršev, da sta bila pri spovedi. Oče potem odgrne zaveso in pokaže čudečim se očem otrokovim podobo presvetega Srca Jezusovega.

Zdaj vzame deklica v svetem navdušenju dragoceno vezilo, ki so ji ga ponudili, stopi na stol in obesi darilo v znak hvaležnosti in ljubezni k nogam Jezusovim, ki se je nje poslužil kot nedolžnega sredstva, da je po nji spreobrnil očeta in mater.

Povedal vam bom še nekaj lepšega, kar vam bo pokazalo, da morate govoriti z Jezusom prav zaupno, domače, da ga ne smete gledati kakor v daljavi. Zaupati morate vanj in se z njim pogovarjati čisto preprosto in ljubeče. Vse, kar zahteva od nas, ni drugega nego ljubezen—in samo ljubezen.

Poznam svetničico, prav ljubljenko Gospodovo, ki jo odlikuje zlasti pri svetem obhajilu. Deklica, misleč, da je vsak prav tako odlikovan kot ona, je pravila vsakemu, kdor jo je hotel poslušati, kaj ji je Jezus rekel. Ko sem ji dejal, da tega ne sme storiti, je vprašala:

"Pa zakaj ne?"

"Zato, ker so to male skrivnosti med Jezusom in teboj—in, če jih boš vsakemu pravila, bi utegnil Jezus obmolkniti."

"O zdaj razumem," je vzkliknila. "Ne bom torej nič več pravila."

Povedati vam pa hočem enega izmed teh prisrčnih pogovorov, da boste videli kako ljubezniv in preprost je Bog z dušami.

Rezika, tako je deklici ime, govori z Jezusom kot sestrica z bratcem in Jezus ji istotako odgovarja. Nekega dne jo je vprašal:

"Rezika, povej, ali me ljubiš?"

"Moj Jezušček," odgovori ona, "kaj takega se ne vpraša."

"In zakaj ne, Rezika?"

"O, zato, ker že sam veš, moj Jezušček(da te imam zelo rada in da je moje srce samo tvoje."

"Da," odvrne Jezus, "to dobro vem, Rezika moja. Pa vidiš, rad imam, da mi to večkrat poveš—in zato sem te vprašal."

Nekaj časa nato je Rezika že pozabila ta preprosti pogovor, a začutila je potrebo, da je vprašala Jezusa: "Moj Jezušček, ali imaš rad svojo Reziko?"

In zdaj ji je Jezus odgovoril: "Rezika moja, kaj takega se ne vpraša."

"In zakaj ne?" se začudi Rezika.

"O, zato, ker dobro veš, da je moje božje Srce popolnoma tvoje."

"O, veš, dragi Jezušček, bala sem se, da ti nisem povšeči, zato sem te vprašala—in zdaj sem zadovoljna."

Ko sem se hotel prepričati, ali je to res božje delo in ne domišljija, sem nekega dne rekel deklici: "Jutri boš pri svetem obhajilu prosila Jezusa za lep dar."

"Kakšen dar, častiti oče?"

"Za neko dušo, Rezika."

"Za katero dušo?"

"O, tega ti ni treba vedeti. Prosi samo za neko dušo, katero je zelo težko spreobrniti."

Pri prihodnji spovedi mi pove: "Častiti oče, sem že napravila."

"Kaj pa?" delal sem se, kakor bi bil pozabil.

"Ali se ne spominjate, da ste zahtevali, naj prosim Jezusa za neko dušo?

"No torej! Rekel mi je: 'Tako bo, moja Rezika — je že opravljeno.' Rekel mi je tudi: 'Rezika moja, prosi me vedno za duše, dal ti jih bom. In naroči tudi častitemu očetu, naj me vedno prosi za duše, dal mu jih bom. Samo zahtevam tudi, da boš vedno bolj ponižna, vedno bolj pokorna, vodno bolj ljubeča, da se boš premagovala; s tem mi boš duše pridobivala. Vendar ne smeš nič storiti brez dovoljenja spovednikovega. Če on pravi 'da,' je dobro, če pravi 'ne,' ne smeš storiti, kajti ljubša mi je pokorščina.'

"Častiti oče, ona duša že prihaja, dajte mi hitro sveto odvezo, kajti Juzes je rekel, da bo prišla ona duša tisti dan, ko bom jaz prišla zopet k vam."

Skušal sem jo premotiti in govoril sem ji o drugih stvareh; pa, ko nastane kratek odmor, hitro povzame:

"Častiti oče, prosim vas, hitite, dajte mi sveto odvezo, čutim, da ona duša prihaja . . . Glejte, je že tu!"

Ko se je napotila deklica k altarju, da bi opravila pokoro, vstanem in grem iz spovednice —pa glej! Tedaj se odpro cerkvena vrata in prikaže se velika postava znanega brezverca, človeka, ki ga še nikdar niso videli klečati v cerkvi.

"Gospod pater," mi pravi, "ne vem, kako je to prišlo; ampak od davi sem popolnoma drugačen, čutim, da neka skrivna moč deluje v meni, popolnoma me je prevzela in premagala ljubezen Jezusa Kristusa. Prišel sem, da se prvič v življenju spovem."

O, kako ganljiva in lepa je bila njegova spoved, vsa v solzah, spoved človeka, katerega srce je prekipevalo v ljubezni do njega, ki si ga je bil osvojil! "Ne vem, kako . . . ne vem, zakaj . . ." Lahko bi mu bil tedaj pokazal pobožno deklico, ki je ponižna opravljala svojo pokoro, in mu rekel: "Ona vas je pridobila, njej se imate zahvaliti."

O da, Jezus hoče biti ljubljen in hoče, da mu pomagamo duše pridobivati. Da se bodo pa čudežna spreobrnenja zgodila, moramo biti o njih popolnoma prepričani . . . moramo računati z ljubeznijo Srca Jezusovega . . . moramo verovati v njegovo ljubezen.

(Dalje prihodnjič.)

—o—

Imejte Jednotine certifikate dobro shranjene pred ognjem tako kakor važno vrednostno listino.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsak torek

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških

Uredništvo in upravništvo
6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telefon: HENderson 2812

Naročnina:
Za člane, na leto $0.54
Za nečlane $1.00
Za inozemstvo $2.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: HENderson 2812

Terms of Subscription:
For Members Yearly $0.54
For Nonmembers $1.00
Foreign Countries $2.00

DEPRESIJA, ŽIVLJENSKA ŠOLA

Vsaka večja katastrofa povzroča ljudem hude udarce v zvezi s to ali ono škodo. Žrtve katastrofe so na primer: uničenje človeških življenj, uničenje kakega kraja ali pokrajine in uničenje materijalnega blaga. Med te katastrofe prištevamo: vojne, povodnji, požarje, potrese, velike suše, epidemične bolezni, lakoto itd. Med novejšo vrsto svetovnih katastrof pa lahko tudi prištevamo vsem dobro znano gospodarsko krizo v zvezi z brezposelnostjo; vse to skupaj pa nazivamo depresijo.

Beseda depresija je latinskega izvora "presso, pressere," pritiskam ali stiskam. Ta izraz je popolnoma na svojem mestu, osobito še naša neljuba ameriška depresija, ki nas pritiska ter vedno hujše tlači že četrto leto.

Vsaka večja katastrofa te ali druge vrste ima pa tudi svojo dobro končno stran s tem, da odpira narodom ter ljudstvu oči, kako bi se dalo obvarovati slične katastrofe v bodočnosti. Po vojnah se dela razorožitvene pogodbe, po kaki veliki poplavi se utrjuje jezove rek in dela odprte odtoke, po kakem katastrofalnem požarju se zgradi proti ognju varna poslopja, po kaki epidemiji se posveča več pozornosti na zdravstvene razmere ljudstva itd.

Tudi sedanja zloglasna depresija bo svet v gotovem oziru nekaj izučila. Razne vlade bodo primorane izdelati boljše načine glede svoje industrije; omejile bodo nadprodukcijo, izboljšale carinski sistem, znižale delovne ure, omejile svoje upravne stroške, uvedle boljše delavske zakone in se na ta način zaščitile pred zopetno morebitno depresijo. Tako se v tem oziru v raznih državah naše Unije priporoča uvedbo obligatnega starostnega zavarovanja, enako tudi zavarovanje proti brezposelnosti. Kako se bo vse to vršilo in izvršilo, bomo videli v bližnji bodočnosti.

Ena dobra stvar, katero nam bo za spomin zapustila depresija je ta, ker nas je ista naučila bolj skromno živeti. Naravno, da smo bili do tega prisiljeni vsled pomanjkanja denarja. Dandanes se skoro vsakdo zaveda, kaj pomeni, oziroma koliko je vreden dolarček, če ga imaš v žepu; isti je sedaj vreden trikrat toliko kakor pa tekom minule svetovne vojne, ko so se nekateri kar norčevali z denarjem. Takrat se je kupovalo in nosilo obleke po $60, svilene srajce po $15, čevlje po $15, itd. Dandanes je pa vsakdo vesel, če si lahko omisli novo srajco za 60 centov, obleko za $10, ali čevlje za $2. Depresija, ki je zaeno znižala vse cene živil ter obleke, nas bo v bodoče učila, da bodimo skromni tudi v tem oziru in ne potratni. Ko se bodo enkrat povrnili zopet boljši časi, tedaj bo marsikdo spoznal pravo vrednost in pomen zaslužnega dolarčka, da ne bo denarja po nepotrebnem trošil in si bo skušal tudi kako svotico položiti na stran za morebitne zopetne deževne dneve.

Seveda tare depresija tudi naše podporne organizacije, ker članstvo ne plačuje redno svojih prispevkov. Mnogo ali pretežna večina je v resnici v tem oziru prizadetih. Skušajo si na vse načine prizadevati, da ohranijo društvo in svojo Jednoto, kajti neprilike se v slabih časih še bolj rade oglašajo. Kdor se je tega zavedal in kdor je to že skusil, ta ne bo nikdar vrgel puške v koruzo ter malomarno pustil svoje društvo in Jednoto. Ko je bil poškodovan, je prejel podporo; ko je bolehal, mu je Jednota priskočila na pomoč; ko je pa morda zadelo njegovo družino najhujše med hudim—smrt, tedaj je tudi Jednota priskočila na pomoč. Kaj bi bilo sploh, če bi pokojnik ne bil zavarovan? Kdo bi plačal pogreb? Zdravnika? Bolnišnico? Poleg tega je pa ostalo še nekaj posmrtnine preostalim za prežitek.

Zadnje vrstice naj veljajo onim našim članom, ki so vsled svoje lastne neprevidnosti in malomarnosti zapustili društvo in našo Jednoto. Lahko bi bili še danes nje član, če bi se hoteli poslužiti lepe in ugodne priložnosti, katero vam sama Jednota v tem oziru nudi.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Odrasel človek vdihne v 24 urah kakšnih 740 galon ali 516.5 litrov kisika in izdihne kakšnih 900 galonov, ali 455 litrov ogljikove kisline.

•

V Jugoslaviji izhaja skupno 976 časnikov, in sicer jih izhaja v Ljubljani 165, v Zagrebu 251 in v Beogradu 198.

•

Dasiravno je sloveči ameriški zagovornik (odvetnik) Clarence Darrow ateist, ima vseeno svoj urad v cerkvenem poslopju, in sicer v Chicago Temple Building, ki je last Prve metodistovske cerkve.

•

Vsak parnik pluje proti vetru z večjo naglico kakor pa za vetrom.

•

Zakonska dvojica Cook v Mena, Ark., je bila dne 15. oktobra t. l. osrečena s četvorčki. Za iste so se ljudje od blizu in daleč tako zanimali, da je prišlo prvi teden četvorčke gledat nad 3,000 oseb.

•

Leta 1814 je v Butler, Pa., živela zakonska dvojica John F. in Elizabeth McClelland. Oba sta doživela 85. leto. Imela sta 14 otrok, ki so od prvega do zadnjega vsi dočakali svoj 89. rojstni dan. Njih skupna starost je znašala 1,241 let.

•

V Los Angeles, Cal., živeči odvetnik H. R. Sargent je 26. oktobra, 1932 prejel od kanadske vlade $300 kot zaostalo plačo, ko je še leta 1885 opravljal službo policaja na konju v Kanadi.

•

Od leta 1869 je bilo sedem izmed 13 predsednikov Združenih držav rojenih v Ohio; med temi jih je šest živelo v tej državi ob času, ko so bili nominirani. Ti predsedniki so bili sledeči: Grant, Hayes, Garfield, Harrison, McKinley, Taft in Harding.

•

Pri primarnih volitvah v New Yorku leta 1912 je štel demokratski balot (volilni listek) 590 imen različnih kandidatov. Če je hotel kdo narediti pred vsakega kandidata križec, mu je vzelo tri minute časa.

•

Trgovska zbornica Združenih držav šteje 850,000 korporacij, tvrdk in posameznikov.

•

Od leta 1909 do 1923 je Antisalonska liga v Ameriki tiskala in izdala 157,000,000 temperančnih listov, 2,000,000 knjig, 5,000,000 pamfletov, 114,000,000 malih letakov, 2,000,000 kartic in nad 18,000,000 drugih tiskovin.

•

V Združenih državah je 435 kongresijonalnih distriktov, oziroma toliko, kolikor je kongresnikov.

•

Ameriška delavska federacija (A. F. of L.) šteje okrog 3,000,000 članov spadajočih v 31,000 krajevnih društev označene federacije.

•

Leta 1927 so znašali skupni dohodki vseh ameriških listov $977,648,187; od te svote se je prejelo za oglase tri četrtine, oziroma $724,837,083.

•

Dnevnik "New York Times" je imel leta 1926 $25,000,000 dohodkov; samo za oglase je prejel $22,000,000.

•

Leta 1914 je bilo v Združenih državah 2,500 raznih angleških dnevnikov; dandanes se je pa število istih skrčilo pod dva tisoč.

•

Znani amerjški kartonist Bud Fischer ima $225,000 letne plače za svoje šaljive slike pod imenom "Mutt and Jeff."

•

Razne ameriške utilitetne korporacije so izdale leta 1930 $84,000 v svoje reklamne svrhe.

•

Državni dolg Anglije je znašal leta 1913 $3,530,000,000; do dandanes se je pa isti zvišal na $26,000,000,000, oziroma $600 na vsako osebo v Angliji.

•

Prvo polovico tekočega leta se je smrtno ponesrečilo 140 ameriških zrakoplovcev.

•

V Washingtonu, D. C., živi 55,000 državnih uradnikov in nameščencev, ki ne morejo v distriktu Columbia osebno voliti, ampak volijo po pošti v svojih pristojnih mestih.

•

Ko je stopil 18. amendment v veljavo, je bilo v Združenih državah 178,000 salonov.

•

Stalno določena cena ene unče zlata je $20.67.

•

V mestu Miami, Fla., posluje prva ženska kot policijski sargent; to je 26-letna Miss Evelyn Tucker.

•

Sloveči angleški pisatelj Thomas B. Macaulay je znal že dobro čitati, ko je bil tri leta star.

Ivan Zupan:

MLIN IN ŽAGA

Mlin in žaga ob potoku
blizu skupaj tam stojita,
delo svoje v zadovoljstvo
gospodarjema vršita.

Stavba mlina vsa je nova,
zidana, moderna, bela;
stavba žage je pa stara,
kot koliba že trohnela.

Mlin, prevzeten in ošaben
kliče večkrat proti žagi:
"Spravi proč se že od tukaj,
da odnesli bi te vragi!

"Ti starinska tam soseda
delaš meni le sramoto;
s svojo staro podrtijo
mojo le kaziš lepoto.

"Jaz oblastnik sem potoka,
jaz pri ljudstvu največ štejem;
z moko ga salagam belo,
torej se ti lahko smejem."

Žaga, mirna in ponižna
mlinu je odgovorila:
"Bahaj le se, če se hočeš,
jaz ne bom se umaknila.

"Z moko res ti svet zakladaš
sosed dragi, novi, mili;
vprašam te—kako ljudje pa
brez lesa bi sploh prebili?

"Ko so stavbo ti kopali,
delali ti stene nove,
jaz sem dala les potreben
za kolesje in žlebove.

"Nižjega kdor zaničuje,
kaže vedno se ošabno,
svet za takega ne mara,
ker postaja mu pregabno."

NEZAKONITE MEZDNE POGODBE HOTELSKIH DELAVCEV

Zakoni o plačevanju mezd vedno prepovedujejo, da bi se plačilo mezde zadrževalo do konca kontrakta. Nezakonito je tudi odbijati od delavčeve plače kake odškodnine za dozdevni prelom pogodbe.

Miss Frances Perkins, Industrial Commissioner za državo New York, izjavlja, da veliko število hotelov v tej državi krši zakon v tem pogledu. Pogodbe, ki jih mnogi hoteli nudijo svojim zaposlencem, so jako nepravične in dostikrat naravnost nezakonite.

Hrepeneč po delu mnogi ljudje so podpisali pogodbe, ki zanikujejo njihove pravice delojemalcev. Te pogodbe vsebujejo razne nezakonite pogoje, na primer postavek, da zaposlenec bo dobival le pol plače vsak mesec in ostanek koncem sezone. To je jako nepravično za zaposlence, ker mnogi poletni hoteli znajo, kako bankrotirati koncem sezone.

Drugi nezakoniti pogoj je ta, ker zaposlenec more biti odpuščen brez odpovedi, ako njegovo delo ne zadovoljuje. Dodatni nezakoniti pogoj je, da sme hotelir pridržati polovico plače kot morebitno odškodnino za prelom pogodbe, v katerem slučaju je hotelska uprava edini razsodnik o tem, da-li je zaposlenec prelomil kontrakt.

Zaposlenec se zavezuje ubogati vsa pravila hotela, ki so ali bodo kasneje v veljavi. Drugi postavek opravičuje hotelskega lastnika, da sme pregledati vsak čas kovčege in oblačila zaposlenca, ne da bi dobil sodnijsko dovoljenje (warrant) in zaposlenec se odpoveduje pravici zahtevati odškodnino za tako počejanje. Tak pogoj se celo protivi ustavim pravicam. Dočim hotelska uprava se skuša zaščititi na tak način, zahteva odškodnino za najmanjšo poškodbo, baje povzročeno od zaposlenca.

Vsi tako pogodbeni pogoji so nezakoniti.

PREBIVALSTVO KANADE PO NARODNOSTI

Ljudsko štetje od leta 1931 pokazuje, da je prebivalstvo Kanade znašalo 10,376,786 duš, kar je za več kot 18 odsto nasproti letu 1921. Prebivalci, rojeni v britanskem cesarstvu, tvorijo več kot 89 odsto vsega prebivalstva. Ljudje, rojeni v Združenih državah, tvorijo pa 3.32 odsto, kar je odstotno nekoliko manj kot deset let nazaj. Na drugi strani se je odstotek Evropejcev povišalo.

V okroglih številkah se je izmed 7,206,000 prebivalcev leta 1911 rodilo v Kanadi sami 5,820,000, dočim se je na Angleškem rodilo 804,000 ljudi. Kot tujerodci so navedeni vsi oni, ki so se rodili izven britanskih dežel, in jih je bilo 753,000. Večina teh se je rodila v Združenih državah, namreč 405,000.

Po zadnjem ljudskem štetju pa je celotno prebivalstvo znašalo 10,577,000. Od teh se je rodilo v Kanadi 9,254,000, na Angleškem pa 1,138,000. Število tujerodcev pa je bilo 1,123,000. Izmed teh 344,000 je prihajalo iz Združenih držav.

Število ljudi, rojenih v Jugoslaviji, je navedeno kot 17,125. Italijanov je ravno trikrat toliko, Čehoslovakov približno 23,000 Avstrijcev 37,000, Nemcev 39,000. Precejšnje je število Poljakov, 168,000, in Rusov 114,000.

PROTIVERSKA PETLETKA V RUSIJI

V sovjetski Rusiji je zdaj vse življenje stisnjeno v okvir petletke. Teh petletk je prav za prav več, tako industrijska, kmetijska, gledališka, prosvetna in tudi protiverska. Pod petletko spada namreč tudi program borbe proti veri. V Rusiji imajo posebno izredno komisijo, ki izdaja svoje glasilo "Mlada avangarda," da računa protiverska petletka s popolno likvidacijo vseh verskih naukov in dogem, cerkvenih občin in sekt na ozemlju sovjetske unije, in sicer ne glede na njihovo načelno razmerje do sovjetske viade.

Protiverska petletka se je pričela letos 15. maja, ko je podpisal Stalin z drugimi boljševiškimi prvaki poseben dekret, nanašajoč se na protiverski pokret. V praksi pomeni protiverska petletka, da morajo biti do maja 1937 vsi verski obredi iztrebljeni. Postopno zatiranje vere pojde po točno določenem načrtu. Dekret določa za prvo leto petletke odstranitev vseh verskih šol, in sicer s posebnim zakonom. V prvem letu brezverci sicer še ne računajo z zatiranjem cerkva ali z likvidacijo cerkvenih občin, pač pa smatra dekret za neobhodno potrebno, da se v drugem letu protiverske petletke po vseh večjih mestih Rusije zapro vse cerkve

Druge cerkve se bodo zapirale postopno tako, da ne bo 1. maja, 1937 na ruski zemlji nobena cerkev več odprta.

Za drugo leto protiverske petletke je pripravljena tudi huda metla, ki bo pometala po vseh sovjetskih ustanovah in postavila na cesto vse, ki še verujejo v Boga. Prepovedano bo izdajanje verskih knjig in brošur, izdelanih bo okrog 150 protiverskih filmov. V tretjem letu stopijo na plan protiverske organizacije, ki bodo morale postati posebno agilne.

Iz Rusije bodo izgnani vsi duhovniki in cerkveni uslužbenci, ki ne bodo hoteli sami opustiti svoje službe. V četrtem letu bodo vse cerkve, sinagoge, mošeje itd. izročene javni upravi, ki jih izpremeni v kinematografe, klube in zabavišča. Slednjič ostane še peto leto protiverske petletke, ko bo treba po načrtu utrditi in poglobiti napad na bojišču proti veri.

To je torej pot, ki jo hoče ubrati sovjetska vlada v borbi proti verskemu prepričanju in cerkvenim ustanovam. Prvič v zgodovini človeštva se je postavil človek tako odločno in drzno proti Bogu, prvič, odkar veruje človek v Boga kot nadnaravno in vsemogočno bitje, vidimo tako široko zasnovan pokret proti veri in prvič stoji svet pred dejstvom, da hoče vlada velike države s silo zatreti ves misticizem v človeku. Jasno je, da bo naletel ta korak sovjetske vlade na najhujši odpor v Rusiji sami, še bolj pa v inozemstvu, kjer bodo napeli v to poklicani vse sile, da protiverski pokret v Rusiji paralizirajo. Obeta se gigantska borba dveh svetov, ki je njen izid zaenkrat še zavit v kopreno negotovost.

Bivši vojni tajnik umrl

Seabridge, N. J.—Dne 20. oktobra je na svojem domu umrl Lindley M. Garrison, bivši vojni tajnik pod Wilsonovo administracijo od leta 1913 do 1916. Dočakal je starost 68 let.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

sanke, a obuditi ga niso mogli več.

Nova banovinska cesta. Nedavno je bila izgotovljena banovinska cesta Begunje-Sv. Vid nad Cerknico. Nova cesta se je pričela delati že meseca aprila, 1930 in so bila glavna dela končana lansko leto meseca oktobra. Letos so bila pa vsa dela izgotovljena in je bila cesta slovesno otvorjena. Dolga je nekaj nad 10 milj. Cesta je za ondotne prebivalce velikega gospodarskega pomena.

Učiteljstvo v Ljubljani. Kakor poročajo, je v Ljubljani vsega skupaj 206 učiteljev in učiteljic, ki se ukvarjajo s poučevanjem mladine, in sicer je število učiteljic za 60 večje, kakor učiteljev, katerih je samo 73.

Skladi črnega premoga v Košakih. V Košakih pri Mariboru je rudoslovec Ferdinand Ošlak tik za mariborskim kolodvorom odkril bogata nahajališča prvovrstnega črnega premoga. Vsi strokovnjaki, ki so pregledali ležišča, so potrdili, da je okraj tehniško in trgovsko eno najboljših ležišč te vrste premoga v Jugoslaviji. Eksploatacija bi bila, kakor sodijo, ena najrentabilnejših v Jugoslaviji, ker ni nikjer v državi takega najdišča.

Žalostna smrt mladega gostilničarja. Dne 15. oktobra so našli v Mirni na omrežju okna gostilne pri "Smoletu" obešenega 32-letnega gostilničarja in jermenarja Leopolda Novaka. Pokojni je že delj časa kazal znake zmedenosti in abnormalnosti. Poročen je bil šele poldrugo leto ter zapušča poleg enega otroka, mlado vdovo, s katero vse sočuvstvuje. — Isti dan je umrl tudi 78-letni bivši krojač in cerkvenik pri Sv. Roku pri Št. Rupertu Anton Pavlin, ki je bival zadnje čase pri svoji sestri Ani Koračin na Mirni.

Številne javne dražbe v Trbovljah. V tednu od 10. do 15. oktobra se je vršilo 81 javnih dražb po Trbovljah, ker rubežni same niso pomagale. Očiten dokaz, da ni denarja, ko niti davkov ljudje ne morejo več plačevati.

Himen: Poročil se je bivši župan občine Trebeljevo Jože Gale, posestnik na Ravnem brdu pri Trebeljnem. Za svojo zakonsko družico je vzel posestnikovo hčerko Zupančičevo iz Kriške vasi. — V Stični se je poročil Anton Medved z Frančiško Troha, gostilničarko, trgovko in posestnico na Kodeljevem pri Ljubljani. — Na Brezjah se je poročil vseučiliški profesor dr. Viktor Korošec z Marijo Verovšek, hčerko iz zelo ugledne družine Verovška, veletrgovca v Ljubljani.

Tragična smrt uglednega moža. Dne 10. oktobra se je po Kočevju z bliskovito naglico razširila vest, da se je v hipni duševni zmedenosti obesil ugledni kočevski meščan, brivski mojster in hišni posestnik J. Herbst. Okrog desetih dopoldne je šel Herbst obiskat svojega prijatelja Kropfa, ki stanuje v svoji vili nad kolodvorom. Z domačimi se je nato še malo razgovarjal, nato pa odšel v malo sobico. Ko so ga Kropfovi čez nekaj časa iskali, so ga našli na svoje začudenje v sobi obešenega. Poklicali so takoj okrožnega zdravnika dr. Kraulanda, ki pa ni mogel ugotoviti drugega kakor nastopivšo smrt. Herbst je dolgo vrsto let izvrševal v našem mestu brivski obrt in so ga vsi visoko spoštovali in cenili kot pridnega in solidnega mojstra. Z ugledno nesrečno Herbstovo družino sočustvuje vse mesto.

Najnovejša himna našemu Triglavu. Ameriški poslanik v Belgradu, g. Prince ni le politik, temveč tudi pesnik in skladatelj. Lepota naše Gorenjske ga je tako navdušila, da je zložil pesem našemu Triglavu in jo sam tudi uglasbil za klavir in en glas. Pesem je složena seveda v angleščini in je objavljena v listu "South Slav Herald." Na srbohrvaščino jo je prav lepo prestavil dr. Popović. Melodija teče zelo priprosto v lahnem šestosminskem taktu, tudi spremljava je dosti priprosta, neprisiljena. Mr. Prince je zložil že koračnico "Jugoslovanski marš," ki jo s prav dobrim uspehom večkrat igrajo. Mudi se kaj rad na Bledu, tam ga je zajelo navdušenje za lepoto slovenskih gora in ta pesem je le mal utrinek tega navdušenja in tople ljubezni do jugoslovanske naravne lepote.

Kako je priprosta kmečka deklica postala dolarska princesa. Iz Subotice poročajo: Pred 40 leti se je izselil v Ameriko tukajšnji ključavničar Ludovik Katona in kmalu izginil v vrvenju novega sveta. Vsa ta dolga leta niso svojci prejeli od njega nobenega glasu. Sedaj pa se je nedavno vrnil iz Amerike in poiskal svojo še živečo sestro, ki živi poročena v Radanovcu v precejšnji stiski. Katona, ki je v Ameriki postal dolarski milijonar, je dokupil svoji sestri lepo posestvo, dal prezidati hišo, ji nakupil najmodernejšo opravo, kupil radio, gramofon, itd. Z eno besedo, pravljični stric iz Amerike je prinesel v hišo srečo. Katona pa namerava v kratkem zopet odriniti nazaj v Kalifornijo. S seboj pa bo vzel 12-letno nečakinjo, ki jo je adoptiral in ki je s tem kar na lepem postala dolarska princesa.

Hude posledice avtomobilske nesreče pri Razdrtem

O hudi avtomobilski nesreči, ki se je pripetila 13. oktobra dopoldne, so ugotovljene naslednje podrobnosti:

Baron Ivan Marenzi, star 35 let, iz Hrenovice, se je v svojem motociklju odpravil iz Razdrtega proti Postojni, kjer je imel nekaj opravkov. Vozil je z veliko brzino in se je nenadoma znašel med nekim privatnim avtomobilom, ki mu je sledil, in avtobusom podjetja Rizi & Co., ki je vozil iz Postojne proti Gorici. Marenzi je izgubil oblast nad svojim vozilom in je z veliko silo zadel v osebni avtomobil, ki ga je baš prehiteval, sam pa je odletel z motocikla in padel na sredo ceste, tako da se je nenadoma znašel pred kolesi avtobusa. Šofer avtobusa se mu je v zadnjem hipu umaknil, pri tem pa je avtobus zadel z vso silo ob škarpo kraj ceste in se prevrnil. V avtobusu je bilo šest potnikov, ki jih je v hipu nesreče popadla panika. Vsi so bili ranjeni. Med njimi je dobila najtežji poškodbe gospa Ivana Bizjakova iz Sv. Križa pri Ajdovščini. Bizjakovo so s prvim reševalnim avtomobilom, ki so ga pozvali iz Trsta, naglo odpeljali v tržaško bolnico. Marenzija, ki je bil v tako obupnem stanju, da so sodili, da bo v nekaj urah podlegel poškodbam, pa so odpeljali v Razdrto. Kmalu je prispel v Razdrto drugi reševalni avtomobil iz Trsta, ki je tudi njega odpeljal v tržaško bolnišnico, kjer pa je podlegel poškodbam.

"Slovence na Koroškem je treba iztrebiti."

Tako je dejal nedavno tega neki Nemec na Koroškem. Slovencem na Koroškem gre za biti in ne biti. Vse javno življenje na Koroškem je nemško. Edino v cerkvi ima še slovenski jezik svoje pravice, pa tudi od tam ga hočejo izriniti. Od leta 1920 sem so že iz mnogih cerkva odpravili slovenščino. Zlasti v bližnji in daljni okolici Celovca. Šola je popolnoma v službi germanizacije. Namesto "Volksschule," kakor stoji zapisano na šolah na Koroškem, bi s polno upravičenostjo lahko zapisali: Germanisierung-Anstalt, kar pomeni Ponemčevalni zavod.

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2 aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO St., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanje glav. tajnika: Joliet 6448

Solventnost aktivnega oddelka znaša 102.39%; solventnost mladinskega oddelka znaša 184.81%

Od ustanovitve do 30. sept., 1932 znaša skupna izplačana podpora $4,777,362

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 36—10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C. St., Pueblo, Colo.
Druga podpredsednica: MARY HOCHEVAR, 21341 Miller Ave., Cleveland, O.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A. Eveleth, Minn.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., South Chicago, Ill.
FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
FRANK FRANCICH, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 18115 Neff Rd., Cleveland, O.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DEČMAN,, BOX 529, Forest City, Pa.
MRS. AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Od Stične do Žužemberka

Stična! Več ali manj radovednih in poslovnih ljudi te pozdravlja na peronu. Tam za vrati železniške zgradbe te čaka avtobus, da te popelje v nekdaj tako slavno domovino rakov — v krško dolino. Komaj dobro zaropoče motor, že se ti odpre razgled na ogromni kompleks zidovja na levi strani za Ivančno gorico — na stari in slavni samostan očetov cistercijanov, ki se poleg dušnega pastirstva bavijo zelo veliko tudi s šolo in vzornim kmetijstvom. Daleč na okoli je znana njihova gostoljubnost in prijaznost ne samo do domačega ljudstva, ampak do vsakega tujca, ki si pride ogledat domovje njih slavnega imena. Kakor govori zgodovina, je bila opatija Stična ustanovljena že leta 1136, ter se navajajo med ustanovitelji trije višnjegorski plemiči: Henrik, Ditrich in Meinhalm. Redovniki so prišli iz Rune (Renn) pri Gradcu. Samostan je bil za Kranjsko velike važnosti v cerkvenem in gospodarskem oziru. Ko še ni bilo današnje ljubljanske škofije, je bila Stična cerkveno središče, v katerem je bilo osredotočeno zelo veliko župnij. V gospodarskem oziru pa pričajo stare listine, da so stiški menihi iztrebili gozdove pri Laščah in tam ustanovili pristavo; enako ob Krki na "Bajnofu" pri Novem mestu, kjer so nasadili vinograde. Narodna pesem šentviške okolice preteklega stoletja je še poročala o treh menihih, ki so prišli v ta kraj in učili ljudi umnega poljedelstva. Cesar Jožef II. je samostan zaprl ali leta 1896 se je zopet obnovil in danes prav lepo uspeva. V samostanski cerkvi je pokopana vojvodinja Virida, žena Leopolda III. Ona si je namreč po smrti svojega moža, ko je prevzel posle njegov brat Albrecht III., izbrala za svoj vdovski sedež mali dvor, takozvano Pristavo nad Št. Vidom. Tu si je sezidala gradič. Bila je velika dobrotnica samostana in še večja revežev. Še se kedaj čuje o plemeniti "gospej s Pristave." Na njeni grobni plošči lahko vidiš grb njene rodbine Viscontijev: kačo, ki požira otroka. "Gospo s Pristave" je v lepi povesti ovekovečil stiški rojak pokojni prof N. Janežič.

Avtobus okrene proti jugu čez železniški tir in po komaj deset minutni vožnji te pozdravlja mali vijugasti potoček sredi travnikov Mrzlega polja.

Mali hribček nad cesto ravnu na zavoju ti kaže že iz davnih časov znano Muljavo, slavno ne samo iz turških časov, ker so hrabri Muljavčani s pomočjo nič manj bojevitih in hrabrih sršenov pognali Turke v divji beg, ampak znamenito tudi po pisatelju — našem Jurčiču. Sivolasi starček, brat rajnega Jožeta, poseda še danes pred rojstno hišo na večer svojega življenja in ti s prirojeno dolenjsko uslužnostjo razkazuje tisto lipo in oreh, pod katero je rajni najrajši sedel in kjer je nastalo toliko njegovih del.

Od Muljave četrt ure vstran je razvalina gradu Kravjek. Jurčičeve Slemenice. Večina njegovih povesti in romanov se dogaja tu. Tu so svoj čas gospodarili znameniti vitezi Ravbarji. V tem gradu je bil rojen drug ljubljanski škof Krištof Ravbar, ki je v vojski z Benečani pridobil ljubljanskim škofom naslov knez, ter sezidal tudi še sedaj stoječi škofijski dvorec v Ljubljani. Na Kravjeku je živel tudi oni močni Ravbar z dolgo brado, čigar pest je občutil Hasan paša pri Sisku leta 1593 na dan sv. Ahacija. Pod razvalinami gradu se vije mal potoček, ki edini še hrani rake, ker ne teče naravnost v Krko, ampak se izgubi v podzemeljske jame.

Kratka vožnja skozi smrečje — trobka poje na ostrem ovinku in že se ti odpre začetek krške doline. Dolenjsko gričevje ti gre naproti in prav tam pod njim stoji idilična Krka, imenovana po reki, ki ima okoli pol ure hoda pod gorovjem svoj izvir. Romantičen je in vreden ogleda, ker ni dosti sličnih. Z upognjeno glavo, ob svitu bakelj, te pelje vodnik po ozkem hodniku v osrčje gora: ne dolgo, kajti skoro se odpre široka jama, kjer začuješ v poltemi zamolklo bobnenje vode. Ko se ti privadi oko na to podzemeljsko svetlobo, ti nikdar ne bo žal, da si obiskal romantični izvirek zelene Krke. Oglej si tu tudi staro, zanimivo romarsko cerkev svetega Kozma in Damijana na Vidmu, v vasi, kjer boš našel v rodbinski grobnici zemske ostanke slavnih Ravbarjev.

Od Krke četrt ure oddaljena stoji ob bistrem potoku vas Gabrovčeč. Na levem bregu potoka stoji takozvano "Majerjevo posestvo." Očividno so bili predniki majerji, to je oskrbniki graščinske zemlje, ki je bila tu okoli last gradu Krka. Na Majerjevi njivi pa so pri globokem oranju že večkrat naleteli na stare grobove iz časov, ko so mrliče sežigali. Grob je iz šestih kamenitih plošč, med katerimi je bil shranjen pepel. Žal, da pokopališče še ni preiskano.

Južno od Krke je najvišja gora Korinj, kjer je tudi vas istega imena — domovina pesnika Antona Hribarja. Vrh visokega in strmega hriba je stala cerkvica sv. Jurija, v katero je leta 1843 treščilo in je pogorela. V razvalinah stare rerkvice so našli kamenite plošče z latinskimi napisi, nameščena kohorta (sinjnija) vojakov, ki je krotila uporne Japide in Latobike. Od tu je lep razgled po vsej Dolenjski in celo Ljubljano vidiš.

Komaj zapusti Krka svoj podzemeljski dom, že vsa peneča se pada čez prve slapove in se vije zdaj zopet tiha in mirna po zelenih travnikih, zdaj zopet vsa bučna in divja med skalnatimi bregovi. Na vsej poti do rakovske prestolice te spremlja ob cesti in te zabava s kvišku se spenjajočimi ribicami pa plavajočimi rackami; celo čopasti ponirek se ti kdaj posmeji iz vode, da zopet izgine in vzbuja tvojo radovednost, kje se ti zopet prikaže.

V Lesah sva: samo par hiš ob cesti, ali vsem romarjem na tej poti dobro znana in gostoljubna je tu Francetova hiša, kjer se lahko udobno odpočiješ in pripraviš za drugo polovico ceste. Prijazna Koščakova mamica ti postreže z najboljšo jedjo in atek France prinese pa onega od zida, ki je vedno prav dober. Po krajšem ali daljšem odmoru v hladni utici med prijaznimi ljudmi jo mahneva dalje. Pol urce hoda in že sva v Zagradcu. Mala vasica tik ob Krki, ki ima danes banovinsko elektrarno, katere vod razsvetljuje tja gori do Škofljice in Št. Vida ter celo v Suhi Krajini goni žage in mline in drobi kamenje. Nekdaj so tu v Fužinah izdelovali "žeblje ali cveke." Od ranega jutra in še pozno v noč so neutrudljivo tolkla kladiva po nakovalih. Danes vse molči. Na Fužinah je danes videti tudi razvaline gradu, ki je bil nekdaj lastnina nekega Tomana, pozneje pa barona Lazarinija. Leta 1844 so tu sezidali tudi tovarno s plavžem za izdelovanje železnine, a že po devetih letih so jo opustili.

Iz Zagradca pelje odvodna cesta v Ambrus in dalje v Suho Krajino ter Kočevje. A ambruški kotlini je znan "Retenški studenec," kjer je znani pesnik Jožef Žemlja zajemal pesniškega duha.

Mahneva jo "dalje po cestici proti Novem mestici." Komaj sva pokadila vsak svojo cigareto že sva na mali vzpetini. Glej! Tam v daljavi te pozdravlja že mogočno in dostojanstveno v zrak se dvigajoče stolpovje farne in nebroj drugih podružničnih cerkva, ki dajejo tako tipično in neizbrisno sliko daljnega pogleda na prestolnico gornje krške doline in nekdanje slavne rakovske domovine.

Oglejva si med potjo še par znamenitosti naše doline! Desno nad Poljanami se dviga sv. Martin s starodavno cerkvico. Za njo v Valični vasi so izkopali na njivi, ki je last Janeza Gnidovca, znamenite izkopnine, katere si lahko ogledaš v ljubljanskem muzeju, ter pričajo, da so imeli tu svoje utrdbe Kelti že davno takrat, ko še ni bilo znano železo. Sploh je bila dolina Krke naseljena že v najstarejših časih, v takozvani halstatski dobi. Važne so naselbine Keltov tudi na Dobravi pri Doberniču in na Vinkovem vrhu. Pod hribom sv. Martina je znameniti peskokop s svojim ko sneg belim in drobnim peskom. Takoj za njim vesela Kriška gora, posajena z belimi zidanicami in pristnim, dobrim cvičkom. Na desno onstran Krke vidiš Šmihel, malo vasico s šolo, cerkvijo in župniščem, zgodovinsko zelo zanimiva. Takoj za župniščem boš videl ostanke rimskega gradu in naselbine v pokopališčnem zidu veliko kamenito ploščo, v kateri se vklesane glave takratnih rimskih pretorjev. Še mnogo več pove ljubeznivi in gostoljubni župnik o zgodovinsko važnih dogodkih svoje fare.

Po kratki poti, pol ure hoda skozi Beli graben sva dospela na cilj — Žužemberk. Da se malo osveživa, stopiva malo kam na oddih.

—o—

Pri K. S. K. Jednoti lahko zavarujete vaše otroke za $1,000 posmrtninske podpore. Mesečni asesment znaša samo 30c.

Lepota naše zemlje

(Eden izmed spomenikov naše preteklosti—Grad Puchenstein nad Dravo)

V divni dravski dolini blizu nekdanje koroške meje se dviga ob desnem bregu Drave ponosen grad Puchensteinski, javnosti znan po dražbi starinskih dragocenosti, ki se je vršila letos meseca avgusta, in zbujala pozornosti radi lepih uspehov, ki pridejo v korist upnikom zadnje lastnice Puchensteina, Melite Feldman iz starega rodu baronov Kometer. Nad graščino sredi zelenega gozda pričajo starodavne razvaline davnih časov, ko je še cvelo viteštvo in s svojimi trdnjavami obvladovalo ceste in vode in s tem tudi trgovski promet, ki se je razvijal po teh dolinah. Marsikak neprostovoljen davek so morali trgovci odšteti mogočnim gospodom grajščine Puchenstein. Grajščina Puchenstein se pojavi v zgodovinskih listinah že v letu 1304 in je bil takrat njen lastnik Dietrich Puchensteinski. Koncem 14. stoletja je prešla graščina v roke Niklasa Golla Puchensteinskega, ki se je zavezal, da pride v slučaju prodaje puchensteinska trdnjava v roke Hermana grofa Celjskega. Vendar nastopa že začetkom 15. stoletja kot lastnik neki Geisruck, ki je dobil Puchenstein za vojne zasluge. Imenovali so se Freiherren von Puchenstein. Sredi 17. stoletja pa do leta 1745 je bil Puchenstein v rokah rodbine Kessler, od katere je kupil 3. junija 1745 posestvo Wolf Siegmund Freiherr von Jabornegg. V letih 1749 do 1807 se pojavi kot lastnik Jožef pl. Mossmueller in za njim rodbina baronov Kemeter (Kometer).

"Nova" graščina pod razvalinami starega Puchensteina, ki ga je razdrl požar, izvira iz 18. stoletja ter je bila obnovljena, prezidana in dozidana leta 1899. Tudi ta graščina z lepim posestvom vred bo dobila sedaj novega lastnika, ker bo tudi Puchenstein prišel na dražbo. Želeti bi bilo, da pride v slovensko last, še bolje pa v roke države ali banovine, ker bi najbolje služila že po svoji samotni legi za sanatorij živčno bolnih.

—

PO PRLEKIJI

Nje kraji, šege in običaji

Pozabljena je naša Prlekija, malokdaj srečamo njeno ime v naših časopisih!

Ali sedaj te bom izročil spominu in spoznanju, Prlekija, ki si me rodila in v kateri sem pustil svojo mladost, del svojega življenja!

Prleki so eno izmed najbolj gostoljubnih ljudstev slovenske domovine. Ime so dobili po tem, ker pravijo namesto "prej" "prle." Znani so po svojih "pogačah" in po svojem gostoljubju. Nikdo še menda ni odšel iz Prlekije, da bi ne užival prleške gostoljubnosti. — Mnogo znamenitih mož nam je dala Prlekija: Miklošiča, Razlaga, pesnika Freuensfelda - Radinskega, kardinala Missio, Korošca, Slaviča in še mnogo, mnogo drugih. — Preveč bi jih bilo, če bi jih hotel našteti, in vsak izmed teh je prispeval k naši kulturi in zgodovini.

Lepa je Prlekija, prava obljubljena dežela, ravna, obdana od nizkih, vabečih Slovenskih goric na eni strani, na drugi jo loči zelena Mura od Slovenske krajine. — Pojdimo malo v njeno metropolo, Ljutomer. Majhno gnezdece, a prijetno. Če prideš ob kateremkoli dnevnem času do njene "kavarne" (če je še!), ne prideš vanjo, tako je zabita. Zlasti pa je interesanten njihov škropilni voz, popolnoma "modern": velik sod z vodo, ki škropi prašne ljutomerske ulice. Tudi mestni trg je zanimiv: v ospredju stoji staro občinsko poslopje, za katero upam, da se bo v bodočih letih odelo v novo belo obleko. Prav lep je Ljutomer, miren, zvečer te ne motijo kavarniške in hotelske muzike. Ljutomerčani so sedaj meščani in se prav dobro zavedajo svojega meščanstva, oni in okoličani. Če gre na pr. kmet iz Cvena v Ljutomer, pravi: "Grem v mesto!" tako, kot Malonedeljčani pravijo: "Grem v purgo!" Torej bo še res, da je mesto. Promet pa ni najboljši. Mnogi namrč, ki so prej kupovali tukaj, imajo sedaj z železnico bliže v Mursko Soboto, ki se izvrstno bogati tudi na račun Radgone. (Radkersburg.)

Mnogo imamo poti iz Ljutomera, da bi si lahko ogledali Prlekijo. No, pa jo mahnimo najprej proti Cezanjevcem, ki je prav lična vas, mlada fara z lepo šolo in s krasnim novim župniščem, v katerem gospodari prijazen župnik, s katerim sem si prav dober znanec, saj sem bil nekoč njegov učenec. Prijetni spomini me vežejo na to vas, saj imam tukaj marsikaj ljubega. Nedaleč od Cezanjevec stoji Branek, star grad. Bog ve, kaj bi znal pripovedovati in kakšne sanje sanja. Morda želi nazaj plemiškega grba, morda še hrepeni po burnih, sijajnih gostijah . . . Zbogom, Branek! Doslužil si in sedaj sanjaj o svojem dolgem življenju, saj so spomini redko lepi! Šel sem skozi Radoslavec, rojstni kraj našega Radoslava Razlaga k Mali Nedelji, prestolici zgodovinarja Kremplja ("Dogodivščine štajerske zemlje.") Težko mi je hoditi po Prlekiji. Povsod znanci in prijatelji, ki te hočejo obdržati kar po več tednov. Kadar bom brezposeln, bom gotovo šel v Prlekijo in bom tam živel najmanj eno leto brez skrbi in težav. No, pa pojdimo nazaj k Mali Nedelji. Lepa vasica na hribčku je to, skoraj trg, in ponosno gleda navzdol. Ima lično cerkev in dalje od nje se vije pas vinogradov. Nič preveč se ne bom mudil pri krajih, saj je še mnogo, mnogo zanimivega v Prlekiji. Od Male Nedelje sem jo mahnil k Sv. Juriju ob Ščavnici, od tukaj k Negovi in nato v Gornjo Radgono, ki je še precej prometen kraj, obmejna postojanka, ki jo loči samo most čez Muro od naše sosede Avstrije. Iz Gornje Radgone sem šel v Slatino-Radence, znano zdravilišče s krasno okolico in mičnim parkom. V novejšem času so tukaj dobili tudi šolo, zidano po vseh modernih načelih. Nad vasjo se košati zelena Kapela, kjer vlada stari biseromašnik župnik Meško svoje ovčice. Od tukaj sem pešačil v Križevce in Veržej. Kdo ne pozna Veržejcev po znanih anekdotah, kako so "vlačili bika v turen," kako so merili most itd. Vendar se neopravičeno norčujejo iz njih, kajti Veržejci so prav prebrisani in pametni ljudje.

Lepa je Prlekija, z zelenimi in mastnimi polji. Bogate so njene žetve. Ljudje so dobri. Njihove narečje pa ni lepo, ker je polno germanizmov (turen — stolp, hamer — kladivo itd. itd.) Vendar ljubim ta dialekt, saj je moj domači in mati mi je v njem govorila in pela:

"Dere sen jaz mali bija,
te je lušno blo!
koka sen po tleh potaka,
varva mujciko!"

Kdo ne pozna one: "Jaz sen čuja ftiča peti, pa je bija kušer!" — Naravni so Prleki, nepokvarjeni, zato jih ljubim. Nič zahrbtnosti ni v njih, vedno so veseli in dobre volje. Nekoliko naduti, kako ne bi bili? Saj so bogati! Če pride lačen tujec, ga nasitijo, če žejen, ga napojijo. To, kar nas vse privlači k Prlekiji, pa so njih šege in običaji. Zlasti znamenita je njihova ženitev, "gostuvanje" imenovana. Že dolgo prej hodita po vasi dva "pozavčina," vabita na "gostuvanje." S sabo nosita opleteno palico z zvončki in čutaro vina, iz katere mora vsakdo narediti požirek. Na predvečer poroke se dekleta poslovijo od neveste, fantje pa od ženina. Ko se peljejo k poroki, nastavijo fantje zapreko, pri kateri se mora ženin odkupiti. Poroka se vrši zelo razkošno. Dolga vrsta opletenih voz pelje goste in "svaterce" (belo oblečena dekleta, nevestine družice) v cerkev. Ko pridejo iz cerkve na ženinov dom, kjer je navadno gostija, pričaka nevesto na pragu ženinova mati, ki ji da v roke kolač (hleb) kruha in nož. Z nožem prekriža hleb in ga razdvoji. To naj bo znamenje bodoče dobre gospodinje. Nato pa se vrši "gostuvanje," večkrat ves teden. Takrat pride na mizo vse, kar premore hiša, četudi pozneje stradajo. To je baš slaba stran gostij, ker pozneje trpijo takšni ljudje pomanjkanje. Da ne manjka pristnih prleških pogač "gibajnc" in "kvasenic," ki so bistven del vsake gostije, je seveda razumljivo. Žalostno pa je, da pride večkrat do pretepov, ki jih povzroča v Prlekiji in Slovenskih goricah toliko priljubljeni kralj Alkohol. Prav lepe običaje imajo tudi za božič. Že dva dni prej prinesejo iz gozda mahu, iz katerega napravijo v kotu jaslice. Jezuščka, Marijo, ovčice ter sv. Tri kralje pa delajo navadno sami. Predbožični dan peče mati božični kolač in potica. Vse je mirno, nihče ne moti matere pri njenem delu. Zvečer pokadijo z brinjem vse prostore in jih blagoslovijo z blagoslovljeno vodo. Nato gredo v cerkev k polnočnici, ki je vedno zanje eden najbolj slovesnih trenutkov vsega leta. Na božični dan gredo dvakrat k sv. maši in se doma seveda imenitno gostijo. Na mizo pride navadno gos. Vsi božični dnevi so za njih počitek. Deca se najbolj veseli tepežkanja. Takrat gredo otroci s šibami ali pa "krboči" (spleteno iz šib, bič) po vasi v vsako hišo. Vsakogar natepejo in govorijo: "Bog daj friško! Dosti zdravja, rac, svinj, kokoši itd., seveda tudi otrok!" Ljudje jim pa za to dajejo dinarje, jabolčne krhlje, suhe slive itd. Tudi jaz sem hodil včasih pa "pametivi," kakor je imenujejo, in sem dobil večkrat mnogo krajcarjev in pozneje dinarjev. — Staro leto zaključijo z običajnim pijančevanjem in plesom, kakor menda povsod. Tudi pust proslavijo približno enako kakor drugi samo da pusta ne sežgo, temveč ga vržejo v vaško mlako.

Drugi veliki njihov dan je velika noč ali po njihovo "vuzem," ko kurijo kres in nosijo "bresmec" k blagoslovu. Nesejo ga v veliki beli košari, pokritega s snežnobelim prtom. Vsaka gospodinja se hoče takrat pokazati, zato napolni jerbas do vrha. Spominjam se, da je nekoč neka kmetica prinesla zvrhan jerbas. Pod prt seveda nihče ni videl, vedeli pa smo, da je slaba gospodinja. Ko je šla iz cerkve, se je spodtaknila in padla. O čudo božje, kaj vse je padlo iz jerbasa! Stari čevlji, kosi lesa, še celo majhen zglavnik! Seveda je bilo vse v smehu in vsa vas se je zbrala okoli nje. Ona pa je jadrno pobegnila in pustila vso tisto ropotijo kar na cesti. Še danes ji gledajo ljudje v jerbas, kaj nese, in od tga je že dvanajst let.

Velik kmečki praznik pa je žetev in nato mlačva, ko se plačuje kmetovo delo. Vesel je in obenem odločilen za kmetovo življenje vsega leta.

Še mnogo bi imel povedati o Prlkiji, a napisal bi lahko celo knjigo.

Vedno si mi bila ljuba, najlepša med lepimi. Blodil sem mnogo okoli, a najrajši sem se vračal k tebi, domovina moja, in sprejela si me vedno ljubeznivo. Tvoja polja in travniki, tvoje hišice in sadonosniki me mamijo in opajajo v sladostrastju. Vedno sem tvoj in ti bodi vedno moja, tujec pa bodi pri tebi kakor jaz. Pozdravljena, Prlekija! Zdravstvuj, domovina!

—o—

Sesalnik proti komarjem

Gdč. Germaine Gourdon iz Marseillea je stopila z zanimivo pripravo v vrste izumiteljev. To je navpična cev, ki ima na vrhu jarko žarnico, spodaj pa ventilator, ki vsesava v cev komarje, katere je privabila luč. V cevi jih je lahko umoriti. S poskusom so ugotovili, da je aparat v 4 urah uničil okrog 3,400,000 komarjev, a izumiteljica hoče njegovo zmogljivost spraviti na milijon v eni uri. Posebnih uspehov si obetajo z novo pripravo na močvirnem ozemlju Camargue v ustju Rodana, kjer je komarjev in malarije toliko, kolikor nikjer drugod v Evropi.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Potrtega srca naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je preminula naša ljubljena soproga, oziroma mati

Marija Gregorka

Umrla je 17. oktobra, 1932, po dolgotrajnem bolehanju za neozdravljivo boleznijo—jetiko. Pri zavesti je bila do zadnje ure, ter je umrla lahke smrti. Pogreb se je vršil s sv. mašo 20. oktobra dopoldne, na Ascesion pokopališče.

Pokojna je bila rojena leta 1896 v Sinji gorici pri Vrhniki. Njeno dekliško ime je bilo Samotorčan. V Ameriki je bivala 12 let, ter zapušča tu mene, žalujočega soproga in dve-letno hčerko ter starše in pet sestra v starem kraju.

Pokojna je spadala tukaj k društvu sv. Ane, št. 127 KSKJ in Slovenskemu samostojnemu društvu v Waukeganu ter so ji omenjena društva izkazala pri pogrebu z zastavami in članstvom zelo častno in številno udeležbo.

Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezni in vsem, ki so jo na mrtvaškem odru pokropili ter jo spremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi vsem darovalcem vencev in cvetja na krsto in vsem, ki so naročili številne sv. maše za pokojno.

Posebna hvala našemu gospodu župniku Rev. M. J. Butala, društvu sv. Ane, št. 127 KSKJ, Slovenskemu samostojnemu podpornemu društvu, družini Lovrenc Samotočar in družini Andrej Porenta iz South Chicago, Ill., Mr. in Mrs. Luka Mauser, družini Frank Hodnik, Mr. in Mrrs. Jos. Heraver, Mrs. Katarina Hladnik, Mr. in Mrs. Mihael Slobodnik, družini Jakob Grahek, Mr. in Mrs. John Mrlak, Mrs. Mary Barle, Mr. in Mrs. Andrej Ogrin, Mrs. Jennie Varšek, Mrs. Jennie Mušič, Mr. in Mrs. V. Češnovar, Mr. John Repp Sr., Miss Jennie Span in Mrs. Rose Križaj.

Prav lepa hvala sosedom in prijateljem, ki so mi bili ob strani in v pomoč.

Hvala tudi našemu slovenskemu pogrebniku Mr. Jos. Nemaniču za uzorno pripravljen in urejen pogrebni sprevod.

Še enkrat najlepša hvala vsem, ki so se pogreba udeležili in vsem, ki so dali številne avtomobile na razpolago.

Tebi, draga žena in mati, naj bo lahka ameriška gruda. Počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti! — Žalujoči ostali:

August Gregorka, soprog.
Margaret, hčerka.

Waukegan, Ill., 28. oktobra, 1932.

KOBILICE

Zgodovinska slika iz leta 1672

Spisal KSAVER MEŠKO

Leta 1672 so okoli Ptuja napravile kobilice tak smrad, da je nastala kuga.
Dr. Fr. Kovačič: "Trg Središče."

I.

"Ata, dragi ata, ne hodi danes!"

Kratek, srečen smehljaj je šinil čez suho, trdo lice žida Izaka Rosenzweiga, kakor ko sine topel solnčni žarek čez pusto, zapuščeno plan. Zadovoljno si je pogladil dolgo brado, ob robih že belo cvetočo. Nalahko se je skušal oprostiti tople roke, ki mu jo je ovijala okrog vratu hčerka Rahela, polna otroškovdane ljubezni in polna tesne skrbi. In mehko, da je zvenela iz slednje besede srčna zadovoljnost nad ljubeznijo hčerkino, se je branil:

"Bog, kaj je to, kar spet govori ta otrok: 'Ne hodi!' Tudi Hagara, rajna tvoja mati, je vedno moledovala in branila: 'Ne hodi! Ljudje sumijo, da imaš denar. Kaj ko bi te napadli in umorili!' O Bog Abrahamov, te ženske! Ali mislite, da padajo dolarji in cekini z neba kakor dež in sneg?"

"Vem, dragi ata, kako skrbiš za me. In tako sem ti hvaležna." Ljubeče mu je pogladila z malo roko kodraste, že tudi nekoliko osivele lase — "A veš, danes mi je tako čudno tesno pri srcu. Imela sa mtako nenavadne sanje."

Izak se je dobrodušno nasmehnil.

"O Bog mojih očetov! Zaradi sanj takega otroka pa naj vendar ne presedim ves teden doma?"

"Ne, ne, ata! A ko vsaj danes ne bi šel!"

"Pa kaj se ti je sanjalo, otrok moj? Povej!"

"Kaj? — Počakaj!"

Deklica, morda 18-letna, kipeča eksotične, orientalske krasote, je uprla velike, kakor črn diamant goreče oči mimo njega, tja skozi praznino sobe proti oknu. Zastrmela je dol po Ptujskem polju, oblitem z mladim, veselim žarom jutranjega solnca, vsega svežega in blestečega. Bilo je, kakor bi iskala spodaj po polju spomine, težke in vendar naglo odbegle. Med napol zaprtimi očmi se ji je začrtala v čelo mehka, ljubka gubica, ko je naporno tuhtala in se trudila, da bi si oživila kolikor mogoče jasno in resnično čudne prikazni minule noči.

"Veš, ata, bile so hude, mučne sanje. Zdelo se mi je nekako, da te vidim, kako se pelješ po cesti čez polje, edin voznik, edino živo bitje daleč naokoli. Nenadoma se utrga z višave temen oblak, tik nad teboj. Pada in pada, s čudovito naglico. Hočem te poklicati, da naj hitiš, ker ti grozi nevarnost, smrt. A ne morem izpregovoriti: vsa kri mi je zledenela v žilah od strahu; ne morem ne zaklicati, ne se ganiti, da bi ti hitela na pomoč. Že je prepozno: Oblak se je poveznil na tebe, pokopal te pod seboj! —'Ubil mi je ateka,' pomislim v strašni grozi in se zbudim. Vsa sem se tresla od strahu."

Oče je zmajeval s kodrasto glavo.

"Mlada si, Rahela, otrok moj. In preroka Ecehlela si brala snoči in čuda, ki mu jih je dal gledati Jahve. Zato si sanjala take čudne reči."

Pomišljal je narahlo se smehljal. Molčala je tudi hči, a vsa resna, zatopljena v težke misli.

Čudež bi bil to, Rahela. A Bog naših očetov ni več radodaren s čudeži. Veruj, dete, prazne so bile te sanje.'

"Ko bi res bile prazne! A tako tesno mi je pri srcu! Ko bi vzel vsaj hlapca s seboj, ata. Bolj varen vendar si."

"Čemu? Saj bom pred večerom doma. In čemu naj hlapec lenari? Ob tako lepem dnevu!"

Tudi Izak je pogledal skozi okno. Kamor je še vedno strmela Rahela, je tudi on zastrmel, dol po širnem polju, ki je bilo pod mestom razgrnjeno kakor velika pisana karta. Kakor neskončna reka, segajoča od Slovenskih goric do Haloz, se je valovilo po polju zlato jutranjega solnca.

"En dan ne bi toliko zamudil," je poltiho pripomnila Rahela, kakor bi še vedno sanjala in gledala neznani prikazni.

"Ne bi zamudil? O Bog! Zapovedal sem mu, da naj prezrači žitnico in iznosi nekaj pšenice vun na solnce. Plesen sem našel včeraj v njej. Tako se mi dela povsod škoda! Od česa pa naj potem živimo, Bog pravični?"

A hčerke ni prepričal. Privila se mu je tesneje, mu položila mehko roko spet okoli vratu in, zroč mu od blizu v oči, se mu je laskala:

"Ata, ali ne bi izpolnil vsaj danes prošnje svoji Raheli? Vsaj danes, ata moj!"

"Ne morem, dete! Bog ve, da ne. Rabim denar."

Počasi je odtegnila deklica roko od njega. Obrnila se je v stran.

"Več mu je denar nego moja ljubezen in moje prošnje," jo je zazeblo v srcu. "A saj je bil takšen vedno, tudi proti rajni materi" Sklonila je glavo. A navzlic srčni boli si je morala priznati: "Pa ga vendar tako ljubim."

Dva svetla bisera sta ji zatrepetala v vročih očeh . . .

II.

Polagoma je drdral židov voz dol po Ptujskem polju. Vranec je bil star, in nič več leska ni bilo v njegovi dlaki, malo moči v telesu, nič več poskočnosti v nogah. Počasnost se ga je lotevala, bolezen starosti, in nagnenje k razmišljevanju, dobra lastnost starosti. Ob razmišljanju pa je rad povesil glavo in stopal lepo počasi, da se ne prenagli v mislih in ne v teku.

Izak, sedeč složno na vozu, se ni mnogo menil za konja. Da mu ne steče, je vedel. Imel pa je tudi sam dovolj misli. Razmišljal je o najljubšem, kar je imel na svetu, o denarju in o hčerki.

"Dobro, da Rahela ne ve, kam da sem namenjen. Misli, da grem tirjat trgovca Škrjanca. A ta je že poravnal ves dolg in si je dal natanko vse potrditi. Lisjak je! Ko bi vedela, da sem na poti k vdovi Vidovički, bi mi branila še bolj. Bog mogočni, dober otrok je, le da ima tako neumno mehko srce. Še mehkejša je, nego je bila mati. Bog mojega očeta Izaka, če bi bil Izak tak, kaj pa bi zapustil nekoč otroku Raheli? Beraštvo, ničesar drugega!"

Nasmehnil se je nalahko tem mislim. Zadovoljno si je pogladil brado in se srčno vzradostil, da ji bo zapustil bogate zaklade, ne beraštva.

"Ne razumem, kako da se ji celo gojimi (kristjani) smilijo. Odkar je bila zadnjič ta sitna ženska, ta Vidovička pri nas— in mene je Jahve (Bog) kaznoval, da ravno nisem bil doma— in je dekletu natvezila vse mogoče in nemogoče bajke, je Rahela povsem zaverovana v njo. Še odpustila bi ji ves dolg. A Izak je pametnejši."

Spet se je vzradostil samega sebe in svoje skrbi za premoženje in za Rahelo. Nenadoma pa se mu je lice zresnilo in stemnilo.

"Vdova trdi, da je Vidovič polovico vrnil. Rahela veruje. Naj! A jaz pravim: Kje pa ima pisano? Pri meni velja le pisana beseda, potrdilo na papirju ali pergamentu. Kdo naj veruje sami besedi? . . . In Vidovič je mrtev."

Spet mu je šlo kakor smehljaj čez suho, lepo lice, trdo, kakor iz marmorja izklesano. Znak zadovoljstva bi pač naj bil ta odsev smehljaja, a mu je lice le spačil.

"Ničesar pisanega! Prič tudi ni, in Vidovičeva beseda? Kdo ji bo verjel? Pijanec je bil. Da, vseh sto srebrnikov mi vrne vdova! — Hi, Aladin, geni se! Saj še zaspiš!"

Dobro uro pozneje je ustavil Izak pred hiko vdovino, je privezal konja ob deblo stare slive in je vstopil.

V bližini Drave je stala koča, koncem vasi, kakih sto korakov oddaljena od sosednje, večje kmetske hiše. Z desnega brega je mrko strmel dol n anjo in na vso ponižno vas grad Borl, kraljujoč mogočno in grozeče na visoki skali, dvigajoči se navpično iznad rekine struge. Z leve strani je pozdravljal prek čez polje beli zvonik farne cerkve Sv. Marjete, skromen in ponižen, krit s starimi, z mahom obraslimi skodljicami.

Zaspani vranec je ob slivi povešal glavo, razmišljal in vdano čakal gospodarja. Včasih je za hip privzdignil ušesa, ko je zaslišal iz sobe glas gospodarjev. Zakaj vznemirjen in zelo glasen je postajal pogovor židov in vdovin.

"A mož je trdil pred smrtjo, da je polovico vrnil," je spet in spet zatrjevala vdova. Glas se ji je tresel od nemira, jeze in žalosti. Okoli nje so se gnetli otroci. Trije večji so napol radoznalo, napol sovražno pogledovali žida, ki so ga poznali že od prejšnjih obiskov; mala, kodrelasa deklica se je oprijemala materinega krila; zakopavala in skrivala je zlato glavico v materino krilo, iz katerega je od časa do časa napol radovedno, boječe pogledala bradatega tujega moža. Najmlajšega fanta, dojenčka, je držala vdova v naročju.

Žid se je obupni vdovini trditvi prisiljeno smejal.

"Vrnil? Bog mojih očetov, kdaj in kje? Ko pa sem ti že rekel in ti prisegam, da mi ni."

"A da bi lagal, ko je gledal smrti v oči?" je dvomila vdova in je strmela z velikimi, vprašajočimi in trpečimi očmi v žida. "Ne, ni mogoče! Ni mogoče!"

(Dalje prihodnjič)

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Road

GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovini, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZAHVALA

Ob priliki izgube našega dragega sina in brata

Frank-a Kirn

v Waukeganu, Ill., smo prejeli toliko izrazov iskrenega sočuvstvovanja, da nam je nemogoče zahvaliti se vsakemu posebej. Zato bodi izrečena na tem mestu najlepša

hvala Vam, ki ste ga tolažili.

Hvala Vam, ki ste z venci okrasili njegov grob.

Hvala Vam, ki ste s sv. mašami spremili njegovo dušo v večnost.

Hvala Vam, ki ste ga spremljali na zadnji poti!

Žalujoči starši **Franc** in **Marija Kirn**, ter bratje in sestre v Preserju pri Ljubljani.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABLJENE POKOJNE

TEREZIJE GORSICH

katero je Bog k Sebi poklical dne 11. novembra, 1931

Sinček naš nas vedno prosi in sili: "Pojdimo gor na farmico, kjer je naša mamica, da vidimo njeno posteljco!"

Ko pridemo na pokopališče, kamor naš zaklad najdražji so zagrebli—mamico, tamkaj dol pokleknemo.

Triletni sinček pravi spet tako: "Dady, pokliči našo mamico, da bo šla z nami domov!"

Leto dni je že minilo
kar počivaš v hladni zemlji;
duh pa Tvoj živi med nami
pozabiti Te ne moremo.

Spavaj mirno v tihem grobu
draga mati in soproga;
v raju svetem duši Tvoji
daj plačilo večni Bog.

Pot življenja tu začrtan
si na zemlji že prestala;
in zato v spominu blagem
trajno bodeš nam ostala.

S cvetjem bomo grob krasili
vedno v trajen Ti spomin;
rože s solzami zalili
naših srčnih bolečin . . .

Žalujoči ostali:
Martin Gorsich, soprog.
Dorothy, hčer; **Martin** in **Lenart**, sinova.

Joliet, Ill.

ITALIAN LINE

"ITALIA" — "COSULICH"

1000 Chester Avenue
Cleveland, O.
Cherry 6575

DIREKTNA ZVEZA v
Trst in Dubrovnik

Razkošni in ogromni parniki.
Od New Yorka do Trsta 11 dni.

PRIHODNJA PLOVBA:

12. novembra ..... Rex
16. novembra ..... Vulcania
26. novembra ..... Augustus
3. decembra ..... Rex
6. decembra ..... Saturnia
10. decembra ..... Roma

ZNIŽANE CENE
v eno stran in round trip
Izborne udobnosti.
Izvrstna kuhinja
Vprašajte lokalnega agenta ali družbo

F. KERZE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate matave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJI

ZA BOŽIČ

POTOVANJE V DOMOVINO

25. nov.—Berengaria na Cherbourg
Potnike spremlja g. M. Ekerovich
26. nov.—Champlain na Havre.
potnike spremlja g. L. Goldberg.
6. dec.—Saturnia na Trst.
8. dec.—Europa na Bremen.
Potnike spremlja g. Broz
9. dec.—Paris na Havre.
Naše glavno skupno potovanje.
Potnike spremlja naš uradnik g. F. Dajčman

Lahko potujete tudi ob drugem času in na drugih parnikih. Mi zastopamo vse vozne linije.

DENARNE POŠILJKE

Brez vsake izgube za pošiljatelje mi pošiljamo denar v stari kraj že nad 13 let točno in zanesljivo, v dinarjih, lirah, dolarjih itd.

$ 3.00	170	dinarjev	$ 5.70	100	lir
5.00	300	dinarjev	11.20	200	lir
10.00	610	dinarjev	16.40	300	lir
20.00	1,250	dinarjev	26.75	500	lir
50.00	3,250	dinarjev	52.50	1,000	lir

Pri večjih zneskih sorazmeren popust.
Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK
GENERAL TRAVEL SERVICE, INC.
1359—2d Ave., New York, N. Y.

JOSIP KLEPEC, javni notar
Real Estate, Insurance, Loans
107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Dva božična izleta v domovino

Ako nameravate v domovino, pridružite se rojakom, ki potujejo z izletoma na najnovejšem parniku francoske linije

"CHAMPLAIN"
26. novembra
ali
"PARIS"
9. decembra

Za pojasnila in navodila pišite takoj na:

LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service, Inc.
1359 Second Ave., New York, N. Y.
ali pa na

French Line

ZANIMIV

slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki. le $5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najbolj zmernih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

NAROČITE SI

za dolge zimske večere zanimiv slovenski dnevnik

AMERIKANSKI SLOVENEC

Pošljite na upravo

$1.00

in pošiljali vam bomo za poskušnjo list za dobo dveh mesecev.

Zanimiva povest o "Tarzanu"
v slikah in povesti
bo izhajala še celo zimo. Naročite si "Amerikauskega Slovenca" in čitajte to zanimivo povest

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEC

izdeluje vsa tiskarska dela, za trgovce, društva, organizacije in župnije. Lično delo, zadovoljiva postrežba ter zmerne cene, je naše geslo.

Pišite po naš cenik za tiskovine.

Amerikanski Slovenec
1849 West 22d St. Chicago, Ill.

ZAHVALA.

V pondeljek, dne 17. oktobra smo položili k večnemu počitku z vsemi cerkvenimi obredi in slovesno sv. mašo zadušnico našega dragega očeta

George Shavor-ja

Zadel ga je mrtvoud dne 11. oktobra zjutraj in umrl je dne 13. oktobra zvečer.

Pokojnik je bil rojen leta 1869 na Krašnem vrhu, fara Radovica pri Metliki na Dolenjskem. Spadal je v dva društva: sv. Družine, broj 92 HBZ in k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59 KSKJ. Oba društva sta mu priredila lep pogreb.

V dolžnost si štejemo, da se zahvalimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga obiskovali ob mrtvaškem odru ter se ga spominjali v molitvi. Hvala tudi vsem tistim, ki so darovali za sv. maše in za vence. Hvala tudi onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago, da je bil pogreb tem večji.

Da je bil ranjki res priljubljen, je bila dokaz velika udeležba pri sv. maši zadušnici in na pokopališču. Priporočamo ga v molitev in blag spomin. Naj v miru počiva! — Žalujoči ostali:

Mrs. Katarina Shavor, soproga.
George, John, Louis in **Joseph**, otroci.

Eveleth, Minn., 28. oktobra, 1932.

VELIKI JESENSKI KONCERT

z obširnim programom in igro

priredi

pevski zbor "France Prešeren"

V NEDELJO, DNE 13. NOVEMBRA

V S.N.P.J. dvorani, 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

PRIČETEK TOČNO OB 3. POPOLDNE

Po programu bo ples in prosta zabava
Izvrstna godba v gornji in spodnji dvorani

VABLJENI VSI! VSTOPNINNA 40 CENTOV.

Kay OUR PAGE Jay

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Catholic University to "Go on the Air"

The Catholic University of America at Washington, D. C., will "go on the air" on Sunday, Nov. 20, from 6:15 to 7 p. m., Eastern standard time, over the national network of the Columbia Broadcasting System, when it sponsors a coast to coast broadcast by distinguished prelates on the intellectual mission of the Church in America.

The Most Rev. Michael J. Curley, Archbishop of Baltimore and chancellor of the university, will start the program with the reading of a special message from the Holy Father to the Catholics of America on this occasion. During the past summer Pope Pius XI, speaking to the Rt. Rev. Msgr. James H. Ryan, rector of the university, in a private interview, said: "You can tell the Catholics of America my thought is this: The Catholic University of America is, if not the most important, certainly one of the most important works of the Church in the United States. As the parish schools are important and necessary for the parishes and dioceses, so the Catholic University is important and necessary for the whole country."

His Eminence, William Cardinal O'Connell, Archbishop of Boston and dean of the American hierarchy, a trustee of the university, will speak over the broadcast. He will be followed by Archbishop Glennon of St. Louis, Archbishop Hanna of San Francisco, Archbishop Murray of St. Paul and other distinguished prelates. A male choir of 50 voices from the lay undergraduates of the university and members of the religious houses will furnish the music for the program.

The Catholic University is recognized in this country as the cap-stone of the Catholic educational system in America and is held in high esteem both here and abroad for the caliber of its work and scholastic attainments.

CHURCH REDECORATION NEARS COMPLETION

The redecorating of the interior of the SS. Cyril and Methodius Church, Sheboygan, Wis., will almost be completed and will present a masterpiece of artistic designing and redecorating. The Rev. James Cherne, pastor of the church, is supervising the work and much progress has been made toward that end.

This has been made possible through the efforts of the members of the Christian Mothers' Altar Society, who have solicited funds to make the redecorating possible. The different clubs and societies and members of the church are all giving their utmost support.

NOTICE, LA SALLE SODALISTS

The Young Ladies' Sodality of St. Roch's Church, La Salle, Ill., will receive Holy Communion in a body Sunday, Nov. 13, at the 8 o'clock Mass. All sodalists are requested to attend this Communion service and to be present at the meeting, which is to take place Monday evening, Nov. 14, at 7:30.

Routine business will be discussed and a social time will follow.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

• • •

Editor: Stanley P. Zupan.

PACKING PARTY

Last year the sodalists in charge of the packing party were very secretive about their plans, but this year we are throwing our plans to the wind and are letting them alight where they will.

There are rumors abroad that the candy booth will prove the most popular with the little tots. Taffy, apples, pop corn balls and penny candies will be there in abundance.

For the older children there will be fishing ponds. This proved exceptionally popular last year, so it was decided to have three ponds to take care of the large number of fishermen.

These are only a few of the things planned. Come to the packing party at Slovenia Hall, Joliet, Ill., on Sunday, Nov. 13, to find out the others.

Joliet Sodality Girl.

It's All Over

Draga mi:

Kadar boš ti to readala bo že election over. En mal thinkam da ne bom za ta right one vote-ov. Tellov sem ti da bom ti sendov ena boxa candy če bom vote-ov right; en package gum če wrong. So če boš receivala gum, bo o. k. anyhow.

Candy ni tako good za tebe. Ti knowaš da maybe bi ti too fat gettala. Pa še to: gum lasta longer kakor candy.

Jaz zmerom tebi write-am, ampak nisem te askov če ti belongaš v kakšen Kay Jay booster club. Jaz, till now, ne belongam, ampak thinkam da bi blo good thing za me če bi joinov. Hear-am in read-am da boosterje so active, in action je moj weakness. Zato sem pa tako crazy about football pa basketball, ker so games za ljudje da niso Rip Van Winkles.

Če si ti member of en Kay Jay booster club, bi jaz like-ov join-at ta same club. Potlej, maybe bi te meet-ov once in a while, in tudi bi ne have to write-at tebi anymore.

Hope-am da mi boš write-ala in tell-ala mi kater booster club naj join-am—in write-aj soon, ker sem tired hear-at in read-at od vse good times da imajo boosterje, in thinkam da ni no reason pod sun da naj jaz all this miss-am.

Tvoy G. Dee.

P. S. Thinkam da ta booster spirit je get-al under my skin, in sem tako excitan pa impressed da almost have-am goose pimples.

PERSONALS

Miss Mary Starec, daughter of Mr. and Mrs. John Starec of Lorain, O., is spending an extended visit at the home of her relatives, Mr. and Mrs. Anton Gorup of Steeltlon, Pa.

Sheboygan Minstrels Await Curtain

Everything is in readiness for the Metropolitan Minstrels, a minstrel show to be presented by the young people of the SS. Cyril and Methodius congregation on Nov. 14, in the Van Der Vaart Theater, Sheboygan, Wis.

It has been arranged to plan a special performance to be given for the kiddies at the SS. Cyril and Methodius Church hall on New Jersey Ave., on Sunday, Nov. 13 at a nominal price of 10 cents. Adult tickets will be good for Monday, Nov. 14, only, and will not be accepted at the matinee on Nov. 13, which has been reserved for the children only. Children will have to pay a full priced adult ticket if they attend on Monday night.

The soloist, trio, quartet and ensemble numbers are being "polished up" to present a de luxe entertainment. The pickaninny chorus of about 20 girls will execute a number of dance specialties and is to be one the highlights on the program.

The end-men which consist of some of the Sheboygan's popular funsters, and the interlocutor, are assuring the public an evening of side-splitting comedy.

Many surprise numbers are also in store for the audience. The production is being coached by two able instructors Pete Gottsacker and Lawrence Ayers, with the aid of Louis Francis and Stanza Skok, who are helping to arrange the numbers on the program. The cast heartily extends an invitation to all their friends in Chicago, South Chicago, Joliet, Waukegan, Milwaukee and others.

Reporteret.

PRESIDENT IN LA SALLE

The residents of La Salle, Ill., and surrounding territory had the advantage of seeing President Herbert Hoover in person on Friday, Nov. 4. In his campaign in the West, the special train carrying the president of the United States made a five-minute stop at the local Rock Island station, where the Republicans of this vicinity greeted him, and where he made a five-minute address.

This is only the second time that La Salle has been honored by a visit of the president of the United States. The last time a U. S. executive stopped here was when William B. McKinley made a train stop during his campaign years ago.

WILL HAVE CLUBROOM

A clubroom for the SS. Cyril and Methodius Church, Sheboygan, Wis., choir members in the school building will soon be completed, much to the delight of the singers, which will be used for social and business purposes. The interior was repainted and redecorated by the members themselves, a committee headed by Louis Francis.

Those who aided in the work were Joseph Kovacic, Theodore Prisland, Roman and Leo Majcen, Joseph Jerale, Victor Schuster. Mrs. Antonia Retell headed a committee for the upholstering of the chairs, which were kindly donated by Mr. Fred Braasch of the Sheboygan Chair Co. Many other donations have been received for the club room, for which great appreciation is extended.

TOOTH TALKS

Dr. J. W. Mally

DEAD TEETH

By dead teeth we usually mean teeth in which the pulp, or what is commonly called "nerve" has through some reason or other died.

The pulp is really the life of the tooth. When the pulp dies, or is removed, the tooth becomes practically a foreign matter. As such, it is a possible menace to the health of the individual.

The pulp in our teeth is a complex structure, made up of nerve fibers, blood vessels and other tissues. The pulp dies as a result of tooth decay. When the decay has reached the pulp, the bacteria always found in the decaying matter of the tooth will start a decomposition of the pulp material. Some decomposition will continue without any manifestation of pain, until the pulp has been decomposed to the end of the root.

Other pulps will ache considerably when they become involved. At any rate, when the pulp dies in the tooth it must be removed and a suitable filling put in its place.

If the infection has not traveled beyond the end of the root, or if the infection has fortunately been checked, the tooth has a fair chance at times to remain in the mouth and render good service. Where a pulp has died, due to a physical injury to the tooth, infection is not liable to be present, thus insuring it a better chance to last some time. All in all, dead teeth are a possible menace and a focus for possible infection irregardless of how much care your dentist has taken in treating and filling the dead tooth. You should always be wary of dead teeth, whether they pain you or not.

Ring the bell!

EVERY DAY

Life should every day grow brighter:
Every day the load grow lighter,
Every day the will grow stronger,
Every day the heart grow younger—
Every day to failings blinder,
Every day the judgment kinder,
Kinder all we do and say
Every day.

Every day, oh, let us labor,
Every day a nearer neighbor,
Every day a closer brother,
Every day to one another,
Every day the lonely cheering,
Every day a friend appearing,
Helping all along the way
Every day.

Love should every day grow fonder;
Every day we're getting yonder,
Every day the lost ones nearer,
Every day the loved ones dearer,
Every day our faith the surer,
Let our souls grow ever purer,
Braver, better every way
Every day.

—Selected.

Wide Awake

Mistress: Didn't I tell you to notice when the milk boiled over, Mary?

Maid: I did, ma'am. It was 7:20.

Ring the bell!

Eveleth Jays Hum With Activity

Eveleth, Minn.—Kay Jays are humming again with their fall activities. The Holy Family Church in Eveleth is going in for card parties. Hope it is a big success. We young Kay Jays especially welcome this entrance into bridgedom . . . Shoulders become wider, sleeves larger, waists slimmer, as Dame Fashion predicts tyrannically. Sounds like the nineteenth century. Who knows that the extra demand for cloth for sleeves won't brighten the textile industry outlook? At least there will be some smiles among us at the new styles! . . . The South isn't the only melon-raising country. In Duluth last week a man picked delicious melons for desert that he had planted in his garden last June! . . . On the other hand, winter has now laid his icy hand on northern Minnesota. Waking up one frosty morning, we looked out and found—everything covered with white, glistening snow! "That was so sudden!" as the fiancee is apt to say, that we would like another glimpse of autumn before bidding it goodby. . . . Political headquarters here spring up over night, like mushrooms. And they probably have just as much under them. . . . Try some of that cream candy that La Sallita gives the recipe for. It's delish! —and takes only about 15 minutes to make. . . . Seems more promising: mines are opening slowly, one by one, here on the Mesaba, and on the Vermillion and other ranges through the Northwest. Hope these openings are permanent. . . . Yours for prosperity—

Mitz.

IN COLLEGE CHORUS

Joseph Kovacic, a Sheboygan, Wis., student, who is studying at Marquette University, Milwaukee, was one of a group of 11 male singers from the university chorus, of which he is a member, which appeared in special programs featuring Marquette songs and other popular college numbers at the Wisconsin Theater last week.

Figures of Speech

I'm in a 10der mood today,
And feel poetic, 2;
4 fun I'll just — off a line,
And send it off 2 U.

I'm sorry you've been 6 O long;
Don't B disconsol8;
But bear your ills with 42de,
And they won't seem so gr8.

C. H. G.

Working for a Peculiar Diploma

"What is your daughter working for at college—an M. A.?"

"No, an M-R-S."

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman, 2027 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

HUNT TREASURE

Captain Kidd and his treasure pirates were successful Saturday, Oct. 29 in an exciting treasure hunt, which led the searchers to some of the darkest regions in the vicinity of Sheboygan, Wis.

The "Pirates" included the following: Stanza Skok, who capably headed the party and who was responsible for the seclusion of the treasure, Ann Hodnick, Mary Bregant, Elsie Sebanz, Mollie, Genevieve and Pauline Virant, Louis Francis, Anton Repenshek, John Versey, John Stubler, Buster and Sally Repenshek and Joseph Jerale.

It was a peculiar sight to see the group parading down the main avenues and dark streets, excavating empty lots and houses. After a thorough search by the aid of flashlight and cleverly written clues, the treasure was found and a band of weary treasure seekers repaired to the home of Joseph Jerale, where a delicious luncheon was served.

Dancing was enjoyed later in the evening with one of the "Pirates" still equipped with a dagger knife, executing a Stubler de Luxe tarantella, much to the delight of his fellow searchers.

Reporteret.

Ring the bell!

WILL CELEBRATE UNIFICATION DATE

Yugoslalvs of Chicago will unite Dec. 11 to celebrate the unification of the Serbs, Croats and Slovenes. The commemoration program will be held in the Sokol Havlicek-Tyrs Hall, Lawndale Ave. and 26th St.

The anniversary of the unification is commemorated Dec. 1 in Yugoslavia, and is comparable to America's Fourth of July.

Cleveland Yugoslavs will also commemorate the anniversary Dec. 4 with a program in the Slovenian National Home, St. Clair Ave.

Ring the bell!

TO ANY LITTLE BOY'S FATHER

There are little eyes upon you, and they're watching night and day;
There are little ears that quickly take in every word you say;
There are little hands all eager to do everything you do,
And a little boy who's dreaming of the day he'll be like you.

You're the little fellow's idol, you're the wisest of the wise;
In his little mind about you no suspicions ever rise;
He believes in you devoutly, holds that all you say and do
He will say and do in your way when he's grown up just like you.

There's a wide-eyed fellow who believes you're always right,
And his ears are always open and he watches day and night.
You are setting an example every day in all you do
For the little boy who's waiting to grow up to be like you.

—Author Unknown.

COOKING SCHOOL

By Frances Jancer

MARSHMALLOW PENUCHE

1 cup granulated sugar
3 cups brown sugar
1½ cups evaporated milk
2 tablespoons butter
½ cup broken walnut meats
1½ dozen marshmallows
1 teaspoon vanilla

Combine sugars, milk and butter. Bring to a boiling point and cook to very soft ball—stirring frequently. Cool until lukewarm, add nuts, marshmallows and vanilla and beat until mixture is creamy and holds its shape. Drop by teaspoonfuls onto waxed paper, or turn into buttered pan and cut into squares when cold. Makes about four dozen squares.

LESSON IN GEOGRAPHY

A city whose aim and end is "go." (Chicago.)

A large dance, an even vote and something added. (Baltimore.)

An adjective and rushing waters. (Grand Rapids.)

Our board of city fathers, also precipices. (Council Bluffs.)

An accident and a stream of water. (Fall River.)

What we should all trust. (Providence.)

What a soiled body needs. (Bath.)

A surgical operation. (Lansing.)

A seasoning, a body of water, and a community. (Salt Lake City.)

A valuable lace and a bed covering. (Old Point Comfort.)

A period of time and 2,000 pounds. (Dayton.)

A season and a piece of land. (Springfield.)

Point of compass and a sharp end. (West Point.)

Method of propelling an infant. (Wheeling.)

A place for loiterers. (Tarrytown.)

To boss and 2,000 pounds. (Boston.)

Where ships stop and what their passengers do. (Portland.)

Ring the bell!

A LAUGH WILL MAKE YOU HAPPY

A laugh will make you happy,
A laugh wlil make you gay;
A laugh will bring the sunshine
And drive the blues away.
Our souls will swell with rapture,
Our hearts will beat more strong,
For if we keep on laughing,
It cheers our friends along.

A laugh brings music with it,
A laugh brings joy and health;
A laugh will make us happy
That's better than much wealth.
Let's greet our friends with laughter,
For that will bring them cheer;
Each laugh may add another
And help to draw them near.

Now, why not keep on laughing
And start it with each morn?
The world will seem much brighter;
The days will not seem long.
It brings to us more pleasure,
It brightens up each day;
There's nothing like the laughter
To cheer us on our way.

—E. O. Dexter.

STEELTON FORMS KAY JAY CLUB

RING IT!

Kay Jay America! This "mike" is vibrating, and if Kay Jay news continues to pour in at the rate it has been going, the air will have to be compressed. There's spark and flash! The Jays are lining up! But the march has just started.

Looking over the Page for 1932 and checking only the headlines, the Kay Jays to date have set up a record. The record-breaking bowling tourney held in Waukegan rang the bell, new booster groups rang the bell, the 23 baseball teams rang the bell, and now with the basketball season only days away, the Jays have already set the bell ringing with the pre-announcement of 20 basket quintets. Booster groups and lodges are getting ready for King Bowling, and the social program is being overcrowding.
augmented so rapidly that a detailed report would be

During the past two weeks two booster clubs reported "surprisingly" good attendances. One, in fact, recorded a 100 per cent attendance. Another group says it has its eyes wide open. This one says it's prepping for a dance, that one announces a dance. Still another reports a record crowd at a hop. Four more basket teams announce plans, two confirm pre-announcements.

Action! Enthusiasm! PEP in capital letters! That's what the Jays are doing. And do you think they will stop now? It may be a tough start, but if you get going at a pace the Jays are clipping off now, it'll take more than four-wheel brakes or an anchor chain to stop them.

Among the high spots of today's issue is the announcement of the Flashes-St. Joseph Sport merger. An announcement that has not been made formal as yet states that the Sports intend to read off a membership roll call of 300 in the near future. The St. Joseph Sport Flashes plan an invasion of the Midwest this winter and hope Kay Jay basket teams will accept their standing challenge.

This week's bulletins include a report from Steelton, Pa.

Startling news! You bet your boots, news that takes the headlines to the letter. St. Aloysius' Lodge, No. 42, organizes a booster club and is set to invade basketball circles with the boys who twice won the local Catholic league championship under the banner of St. Peter's Church.

Kay Jays! You are ringing the bell with basketball pre-announcements! Twenty teams! That's enough to ring the bell in any Union! But, as someone said, "The Jays go in for big things in a big way ,for a big and grand Kay Jay." That gives a twenty-team report the rating of a practice ring. Ring the bell with twenty-five teams in the KSKJ. Lorain, Barberton, Pueblo, Denver, Sheboygan, Forest City, grab hold of the rope and give it a tug. Ring that bell! Twenty-five teams will do it!

On our way, Jays! A hand here, a hand there, then altogether with a tug! That bell can ring, should ring! In fact, if the Jays are behind it, it must ring!

Give the Page a buzz, write or telegraph when your lodge or booster group organizes a basketball team. The address: Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Florian Booster Club Fetes Championship Ball Team

The St. Florian Boosters' baseball team was duly acknowledged as the 1932 champion of the Midwest KSKJ Baseball League on Sunday evening, Oct. 30.

On this occasion they were honored guests at a banquet and dance held in St. George's Church hall, where more than 200 friends and members of the KSKJ gathered to give them a rousing reception.

South Chicago Kay Jays were jubilant and in a festive mood, for this event marked the achievement of the long sought baseball crown. For the past five seasons the Boosters were ardent contenders for the Midwest title, and always gave the league leaders serious competition. This year, under the leadership of Andy Pozek, the boys set a determined pace to acquire the championship, which they achieved by their dauntless spirit and skill.

Frank Ziherle Jr., president of the St. Florian Booster Club, presided as toastmaster. He introduced a distinguished list of speakers, among which were included Joseph Zalar, supreme secretary of the KSKJ; William F. Kompare and Mrs. Louise Likovich, members of the Supreme Board; the Rev. Leo Novitski, pastor of St. George's Church, and City Alderman William A. Rowan.

The committee, which was headed by Jennie Span, Ann Marinoff and Louise Likovich, and representing the ladies of our parish, are to be commended for their tireless efforts in providing such a sumptuous feast and for their zeal in acclaiming our baseball gladiators who have justly earned recognition.

The boys and girls of the booster club are highly appreciative of the enthusiasm and interest which the senior members of our KSKJ lodges have displayed. Their loyalty and support has been a guiding factor in the success of our past achievements. We can only reciprocate by adhering closely to the ideals and principles which they have struggled to maintain.

St. Florian Booster.

BRIDGEPORT DANCE

St. Anne's Lodge, No. 123, Bridgeport, O., will hold a dance for its members and friends Saturday, Nov. 12, in the Boydesville Hall.

A peppy orchestra will be on hand. Refreshments will be served. A good time is assured to all. Admission will be 25 cents.

Flash, Joseph Sport Merger Boost to Cleveland Jays

Jay Club Now Has Two Crack Teams; "Introduction Party" Scheduled for Nov. 16; Sports to Be Represented in Two Leagues

The adoption of the Cleveland Grdina KSKJ Flashes by the St. Joseph Sports, reorganized and enlivened Kay Jay booster club, is one of the moves bound to focus attention on St. Joseph's Lodge, No. 169, Cleveland (Collinwood), O.

The decision to back the veteran basketball stars was made at the meeting of the club held Oct. 31. Coach Ray J. Grdina and Manager Frank Schneider attended the meeting and outlined the progress of the lass team in the past three years. They climaxed their talks by opining the Flashes this year will play a fast game in a style that should find them up in the first ranks of winners.

The motion to merge the Flashes and the Sports was adopted with a hearty consent of the members, and the Green and White will now be known as the St. Joseph Sport Flashes.

Not willing to discard the KSKJ colors, under which they played for three years, in favor of a host of independent backers desirous of backing the team, the Flashes lined up with the St. Joseph Sports in a combination that could not have been "made to order." The girls will give to the club a winning team; the club will reciprocate with moral and financial support.

The merger will not alter the original program of the Sports. Girls in the Sports' club will be given an opportunity to play basketball, and all potential stars will be added to the varsity squad. It is intended to have two squads. Coaches Chauncey Dehler and Ray J. Grdina, basketball mentors who three years ago consented to take apparently "green" basketball material and develop it into a smooth running machine, will coach both squads.

With the Flashes wearing the St. Joseph Sport emblem, the club will make a double stand on the basket courts, for the boys' team has been standing the test under strenuous practices and is ready to join the race in the Cleveland Interlodge League. The Flashes will enter the Cleveland Municipal League.

Double cards, both teams appearing against independent opponents, are being planned. Carnivals with the St. Joseph Sport teams headlining will also be scheduled, according to present plans.

With eyes set on local honors and trophies, the St. Joseph Sport teams hope they will be given the opportunity to hook up with KSKJ teams, especially in the Midwest. Kay Jay teams accepting the standing challenge are asked to communicate with Frank Schneider, manager, c/o Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Members of both teams, Flashes and the boys, will be introduced to the club at the "Introduction Party," scheduled for Nov. 16 in the Slovenian Home, Holmes Ave. All members of St. Joseph's Lodge, No. 169, are invited to attend.

SUPERVISE MINNESOTA PROGRAMS

Federation of Club Delegates Guides Jay Sports

The Minnesota Jays are well organized and carry on their athletic activities under the supervision of the Minnesota KSKJ Athletic Board.

The Minnesota board is an independent group, composed of delegates representing the Kay Jay booster clubs of the northern state. It functions independent of the Supreme KSKJ Athletic Board, except that it must adhere to the rules and regulations drawn up by the Supreme Athletic Board and that it offers suggestions now and then.

The primary purpose of the federation was to elect an athletic commissioner for Minnesota. However, after executing that purpose, the federation continued to function, and since that time was instrumental in drawing up schedules, settling disputes, and served in general as the administrative group for KSKJ sportdom in Minnesota. It has been a great factor in bringing about a more intimate relationship between the booster clubs in Minnesota.

The federation consists of three delegates from every booster club in Minnesota. A president, vice president, secretary and treasurer are elected each year from the entire group of delegates.

The federation will meet soon with managers of the Minnesota KSKJ Basketball League and will help get the circuit under way.

ST. JOSEPH SPORTS

Young ladies of St. Joseph Sports, Cleveland, O., wishing to try out for a position on the St. Joseph Flashes basketball team are asked to report at 7:30 p. m. Nov. 9 in gym at E. 150th St. and Aspinwall Ave.

The Flash coaches will be on hand to organize the squad.

On the same date there will be a secret practice for the boys. It is possible that a tentative lineup will be selected at that time.

CARD PARTY TO FOLLOW LODGE MEETING

A card party will follow the meeting to be held Sunday, Nov. 20, by the St. Elizabeth's Lodge, No. 171, New Duluth, Minn.

The meeting will be short and will commence at 8 p. m. in the usual place.

At a recent meeting is was decided that every member is obliged to purchase a ticket for the party, whether or not he attends. The admission is 25 cents, so the lodge expects all its members and friends to attend the get-together.

CRACK SHOT

Joseph J. Klun, member of St. Joseph's Lodge, No. 57, added two gold medals to his collection of trophies last month.

Mr. Klun, marksman, placed high in the individual and the total events in the meet held by the Brooklyn (N. Y.) Post Office Pistol and Rifle Club. He is a member of the pistol division.

Reporters! Contributors!

In submitting accounts of past, present and future events of clubs or groups, please include the full name of the club sponsoring the event and state if the club is affiliated with the KSKJ.

This request is made in fairness to the KSKJ groups and lodges whose news and publicity is entitled to first preference.

The Our Page welcomes all news pertaining to Slovenian and Croatian events and gladly includes it when the contributions do not tax the space entitled to the KSKJ and its affiliated groups.

KNIGHTS CURTAIN WITH WIN

At the sound of the referee's first whistle, Thursday night, Oct. 27, the Brooklyn Knights of Trinity inaugurated their basketball season and defeated the Immaculate Conception team to the merry tune of 20 to 16, on the Knights' home court, Most Holy Trinity Auditorium, at Montrose and Graham Avenues.

Lou Erhartic made his bow as the team's new center. His speed and alertness helped him to put up an admirable performance. He was withdrawn from the game several times to make way for Ed Bruder, last year's center, in order that both acquired the proper rest, thereby always being ready for an emergency. Joe P. Staudohar, also a natural born athlete, made a sensational showing. Fred Arko was the outstanding scorer, sinking a total of 12 points. John Staudohar and Dom Suplina added the spicy seasoning to the team, giving it a taste of pleasant hopes for the year of '3 2and '33.

This game was by no means a walkaway for the Knights. The Knights led at the end of the first half, 7 to 6. Remarks that the Knights were a bit sluggish, not yet playing to their true form, were heard. If they were sluggish that night, they will be stars when they come out of that so-called dilemma.

Brooklyn Knight.

MASQUE DANCE A SUCCESS

The first venture of the sodality of St. Roch's Church, La Salle, Ill., into the field of entertainment this season was a complete success. More than 200 maskers and many other guests were in attendance.

The hall was prettily decorated with autumn leaves, cornstalks and pumpkins. Langston Thompson and his Ambassadors furnished the music.

The members of the sodality heartily thank those who in any way co-operated with them to make this dance a success.

Clique Club.

PLAN BY-LAWS REVISION

The by-laws revision committee of Virgin Mary Lodge, No. 50, Pittsburgh, Pa., will present recommendations at the meeting of the lodge to be held Nov. 13.

The proposed amendments will be read before the membership and will be accepted or rejected at the December and general meeting of the group.

All approved amendments will go into effect Jan. 1, 1933.

SENIOR MEMBERS INDORSE MOVE

St. Aloysius' Lodge Will Be Represented by Two-Time Basket Champs; Anthony Gorup Heads Newly Organized Club

The younger members of the St. Aloysius' Lodge, No. 42, Steelton, Pa., recently held a meeting, the confab resulting in the organization of a Kay Jay booster club. Backed by the lodge officers and senior members, the move should go over with a bang.

Seniors Give Impetus

The decision whether or not the young folks should get the lodge hall for their sport activities was made at the senior lodge meeting Nov. 2, at which time Martin Zlogar, president, pointed out the necessity of such a program and its importance in keeping the young people interested in sports. He emphasized that a sports program would aid in the promotion of welfare in the lodge.

Joseph Verbos followed with a speech, declaring that such a program would benefit the lodge, socially and financially, and that youth must be served.

The motion that the hall be utilized by the younger members for sports activities was made by Frank Kocevar and seconded by John Rozman and John Skof. It was carried by a unanimous vote, and the meeting adjourned, the members being convinced that a new chapter was written in the history of St. Aloysius' Lodge.

Boosters Prep

At the booster club organization meeting, the Kay Jays made plans for the installation of basketball equipment in the lodge hall. A committee composed of Anthony Gorup, chairman, Victor Simonic, Frank Retrieve and John F. Tezak was appointed to take charge of the construction program.

The members sponsoring the booster club movement are the former members of St. Peter's basketball team, twice Steelton Catholic League champions, their very active friends and ardent fans.

Elect Officers

The officers elected at the booster confab to guide Kay Jay's newest boosters are: Anthony Gorup, president; John F. Tezak, vice president; Martin J. Tezak, secretary; Billy Stefanic, assistant secretary, and John Skof, treasurer.

The members of the newly formed club are all bona fide members of St. Aloysius' Lodge.

Rev. Gabriel Will Coach

The booster club basketball teams expect to have the services of the Rev. Edward Gabriel as coach, who takes an active interest in all the activities of the young men. The Rev. Fr. Gabriel is also a member of St. Aloysius' Lodge.

Petition for Aid

The Jays, due to the low financial condition of the senior lodge, are making an appeal to the KSKJ Athletic Board for financial aid. In making the appeal, President Anthony Gorup interviewed Frank J. Sumic, eastern representative of the athletic board.

Steelton Buddies.

CHANGE MEETING DATE

St. Lawrence's Lodge, No. 63, Cleveland, O., has changed its meeting date from the Saturday night date to every second Sunday in the month, in the usual plalce, commencing at 1 p. m.

GOOD TIME ASSURED

A new-fashioned time in a good old-fashioned way is promised to Clevelanders who will attend the dance and card party Nov. 16 in the St. Vitus' School.

The affair is being sponsored by a group of young parishioners, the proceeds going for the benefit of the new St. Vitus' Church.

DANCE

The Slovenian Home on Recher Ave., Euclid, O., has been selected as the scene for a dance to be given Saturday, Nov. 19, by SS. Cyril and Methodius Lodge.

Refreshments will be available. Admission will be 25 cents.

SPORTS TO INTRODUCE NET TEAMS

When someone comes to town, "Meet So-and-So" is the phrase brought into play.

That is why the St. Joseph Sports will hold an "Introduction Party" Wednesday, Nov. 16, in the Slovenian Home on Holmes Ave.

The Sports plead an exception to the rule, because no one is coming to town. The party, as the announcement from the officials of the club states, will be staged for the purpose of introducing the Flashes and the Sports' boys' team, quintets that are expected to "go to town" in basketball circles for the reorganized Kay Jay club.

The party will be the second social meeting of the club this month. Instead of holding a social get-together next month, the Sports scheduled the invitation party for next week, to substitute for the regular business meeting previously intended for Nov. 15.

The social get-together commences at 8 p. m. and will be another gala time, surpassing the previous meet, according to the entertainment committee. Dancing and refreshments will be on the program. The committee, headed by Genevieve Zulich and Rose Chapic, announces that the entertainment bill will be another for the Sports "to write home about."

"The St. Joseph Sports," states Frank Jeran, president, in announcing the party, "now have two crackerjack teams. It is not more than right that the members meet the star athletes who will carry the St. Joes' colors.

"The officials of the club are particularly interested in introducing the teams to the senior members, and, consequently, the club issues an invitation to all senior members to attend the party.

"At our recent meeting everybody had more than a pleasant time. The introduction party is bound to be better."

Members of St. Joseph's Lodge, No. 169, are urged to attend the party, where they can meet the teams and enjoy a good time.